

ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԱՅԻՆ ՔԱՂԴԱՍԱԳԻՐՔ

355.51

4-35

16259

Գլ. Ուիժ VII

ԱՐԱՐԱՐԱՆ

1932

355.51

4-35

1/8

1007 2050 23256-60
31635

ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԱՅԻՆԻ ՔԱՂԴԱՍԱԳԻՐՔ

(ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑ)

ԳԼՈՒԽ VII

2010

ՅԵՐԵՎԱՆ

1982

ԳԵՏՆՐԱՏԻ ՏԳԱՐԱՆ

Դրամ 6992 (Բ)

Գառվեր 181

Տիրամ 3000

002

ԴԼՌԻԽ 7-ԲԳ

ՀԱՄԿՈՄԿՈՒՍ (Բ)

ՀԱՄԿՈՄԿՈՒՍԸ (Բ) ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻ ԱՌԱՋԱՎՈՐ
ՋՈԿԱՏՆ Ե

ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻ ԱՌԱՋԱՎՈՐ ԴԵՐԸ ՀԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ
ՊԱՅՔԱՐՈՒՄ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

ԽՍՀՄ համաշխարհային պրոլետարիատի հարվածային բրի-
գադն է: Մեր յերկրում աշխարհի մեջ առաջին անգամն է սոցիա-
լիզմ կառուցվում: Մեր սոցիալիստական շինարարությունը դեկա-
վարը, բոլոր աշխատավորների առաջնորդը հանդիսանում է բան-
վոր դատակարգը, վորովհետև նա յե ժամանակակից հասարակու-
թյան ամենից կազմակերպված, ամենից գիտակից և առաջավոր
դատակարգը, ամենից հեռեդղական հեղափոխական դատակարգը:

Բանվոր դատակարգն առաջատար դեր է կատարում հեղափո-
խության ու սոցիալիստական շինարարության մեջ, վորովհետև
բուրժուական հասարակարգի պայմաններում նա հանդիսանում
է ամենից ճնշված դատակարգը և նրա համար չկա կարիքից ու
ստրկությունից ալ յեղը, քան կապիտալիզմի վոչնչացումը: Բան-
վորներն իրենց ձեռքով կառուցել են Փարբիկներն ու գործարան-
ները, յերկաթուղիներն ու քաղաքները, սանդեկ են ձեռնադույն
հարստություններ, բայց այդ հարստությունները բուրժուական
հասարակարգի որոք պատկանում են կապիտալիստների դատա-
կարգին: Պրոլետարները չունեն վոչ մի օեփականություն, բացի
իրենց բանվորական ձեռքերից, և այդ պատճառով նրանք չահա-
գրդոված չեն արտադրության մեջոյների մասնավոր կապիտա-
լիստական սեփականություն պահպանման մեջ:

Դրա հետ միասին ինքը՝ կապիտալիստական արտադրությունը,
համախմբելով բանվորներին գործարաններում ու Փարբիկներում,
նրանցից ստեղծում է կազմակերպված հասարակական ուժ: Պրո-
լետարիատն իր պայքարի փորձով (գործադուլներ, ապստամբու-
թյուններ) ուրիշներից ամելի լավ և ավելի շատ է պատրաստված
կապիտալիզմի դեմ վճռական մարտերը ղեկավարելու համար:

Միայն բանվոր դատակարգն է ընդունակ գլխավորել իր ազա-
տագրման և բոլոր աշխատավորներին կապիտալիստների ու կա-
վածատերերի լծից ազատագրելու համար մղվող պայքարը:

Միայն բանվոր դասակարգն է ընդունակ զլիսավորելու նոր սոցիալիստական հասարակության շինարարությունը:

Բանվոր դասակարգը միատարր չէ իր կազմով:

Պրոլետարիատի հիմնական մասան կապիտալիստական յերկրներում կազմում են կապրային բանվորները, վորոնք իրենց ամբողջ կյանքում աշխատում են գործարանատիրոջ ու ֆաբրիկանտի համար, վորոնք չունեն վոչ մի սեփականություն և ապրում են միայն աշխատավարձով: Այս, այսպես կոչվող սոսմական բանվորները կազմում են հեղափոխության գլխավոր ուժը: Նրանք մյուս բանվորներից ավելի լավ են հասկանում իրենց շահերի անհատական լիակցությունը գործարանատերերի շահերի հետ, նրանք անցել են դասակարգային դաժան պայքարի շիջան, նրանք իրենց լավագույն մասին տալիս են բանվոր դասակարգի կուսակցությանը:

Մի այլ մասը նոր բանվորներ են, վորոնք նոր են յեկել գյուղից, քայքայված անայնադործներ են, արհեստավորներ ու մանր առևտրականներ, վոր միայն նոր են ընդունվել ֆաբրիկներն ու գործարանները: Այդ բանվորները տակավին վերջնականապես չեն խզել իրենց կապերը մանր-սեփականատիրական անցյալի հետ: Նրանք յենթակա յեն տատանումների, ամեն անգամ չեն համատուժ իրենց սեփական ուժերին, իրենց դասակարգի ուժերին և հույս ունեն փայ ստանալու կապիտալիստներից: Բանվորները այդ մասով մեջ յերբեմն աղգային ու մանր-սեփականատիրական նախադրաչարումները գերակշռում են բանվոր դասակարգի ընդհանուր շահերի հանդեպ:

Վերջապես՝ կա նաև բանվորների վարժված, արտադրության մեջ փորձված վերնախավ, վորը կաշառվում է կապիտալիստների կողմից բարձր աշխատավարձով: Վիթխարի շահույթներ ստանալով, բուրժուազիան այդ շահույթների մի փոքր մասը հատկացնում է բանվորների վորոշ մասին բարձր ուժիկներ տալուն: Այդ բանվորների մի մասը հանդիսանում է իր տերերի գործակալները բանվորների մեջ և պաշտպանում է ֆաբրիկանտների շահերը, զորքադավ իրենց դասակարգային յեղբայրների դեմ:

ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻ ԱՌԱՋԱՊԱՀՆ Ե

Բանվորներին, վորոնք միանման չեն իրենց գիտակցությանը, բայց միանալիս են իրենց դասակարգային դրությամբ, կարող են համախմբել և ուղղել դասակարգային ուղիով միայն բանվոր դասակարգի լավագույն մասի կազմակերպությունը՝ կուսակցությունը: Կոմունիստական կուսակցությունը բանվոր դասակարգի առաջավոր, ամենադիտակից մասն է: Կուսակցությունը պարզ գիտակցում է իր դասակարգի շահերը, ղեկավարում է նրա պայքարը, ուղղություն է տալիս նրա հեղափոխական կամքին:

Ինչպես բանակը չի կարող կռվել ու հաղթել առանց փորձա-

տան շտաբի, այնպես էլ պրոլետարիատը չի կարող տալալել բուրժուազիային իշխանությունը և սոցիալիզմ կառուցել առանց կուսակցության: Կուսակցությունը ղեկաված է առաջավոր հեղափոխական թաղաքարի որենքները: Նա կարողանում է բանվորների ժամանակավոր ու մասնակի շահերը յենթարկել պրոլետարական համադասակարգային շահերին: Նա կարողանում է ընտրել պայքարի հաջողության համար նպաստավոր մոմենտներ և նշել այդ պայքարի միջոցները: Կուսակցությունը դասակարգի ուղեղն է: Կուսակցության ուժը նրա պահանջների պարզ ու վորոշակի ծագքի, յերկաթե կարգապահության և մասսաների հետ ունեցած ամուր կապի մեջ է: Համախմբելով ամենից գիտակից, տոկուն բանվորներին, կուսակցությունը հաջողությամբ ղեկավարում է պրոլետարիատին՝ իշխանության համար մղած մարտերը, ղեկավարում է իշխանությունը գրավելուց հետո սոցիալիզմի շինարարությունը:

Ինչու՞ բանվոր դասակարգին կուսակցություն է պետք:

Ինչու՞ կոմունիստական կուսակցությունը հանդիսանում է բանվոր դասակարգի ավանգարդը:

ՍՈՑԻԱԼ-ԶԱՇԽՍՆԵՐԸ ԲՈՒՐժՈՒԱԶԻԱՅԻ ԱՐԵՆՏՈՒՐԱՆ ԵՆ ԲԱՆՎՈՐՆԵՐԻ ՇԱՐՔԵՐՈՒՄ

Վոչ բոլոր կուսակցությունները, վոր իրենց բանվորական են անվանում և իրենց շարքերում բանվորներ ունեն, իրոք մարտնչում են բանվոր դասակարգի շահերի համար:

Մեղլիայի, այսպես կոչվող «բանվորական կուսակցությունը», վորը յերկու տարուց ավելի իշխանության գլուխ եր անցել, ոգնում է կապիտալիստներին՝ թալանելու բանվորներին, կրճատելու աշխատավարձը, յերկարացնելու բանվորական որը, ղրկելու բանվորներին գործադրկության նպաստից: Գերմանական սոցիալ-դեմոկրատները, վորոնք իրենց պրոլետարների կուսակցություն են անվանում, ճնշեցին 1918 թվին պրոլետարական հեղափոխությունը, բանվորների արյան ծովի մեջ յեղդելով հեղափոխությունը, և հետագա տարիներում մինչև մեկ որերը ներառյալ ակտիվ մասնակցում են բանվորներին ճնշմանն ու կոլոպոմանը:

Ռուսական մենչևիկները նույնպես իրենց բանվորական կուսակցություն են անվանում: Բայց մենք գիտենք, վոր նրանք ոգնում է յին հակահեղափոխական գեներալներին՝ պայքարելու բանվորների ու գյուղացիների իշխանության դեմ քաղաքացիական պատերազմի տարիներում: Նրանք դեռ նորերս ՍՄԶՄ մեջ կազմակերպել է յին թորհրդային իշխանության տապալման և բուրժուազիայի իշխանություն հաստատելու համար կազմակերպություն: Նրանք խուս՝ մեկ է յին անում ոտաբերկրյա կապիտալիստների հետ՝ հարձակվելու աշխարհիս առաջին պրոլետարական պետության վրա:

Մենչեիկյան սոցիալ-դեմոկրատական կուսակցութեանը բանվոր դասակարգի ու բոլոր աշխատավորների շահերին դժգոհ-
 ճանողների կուսակցութեանը են: Նրանք ոգնում են բուրժուա-
 դիային ճնշելու իրենց յերկրներում ու կապիտալի գաղութներում
 պրոլետարներին ու գյուղացիներին: Նրանք ֆաշիստական օկուպա-
 թիան ծառայութեան մեջ են գտնվում միևնույնների ու ժողովրդա-
 ների պաշտոններով: Նրանք ձգտում են ամրացնելու կապիտա-
 լիստական օկուպութեան կորույրը և հանգիստանում են բուրժուադիայի
 գլխավոր հենարանը համաշխարհային հեղափոխական շարժման
 դեմ մղած պայքարում ու ՍՍՀՄ դեմ ինտերվենցիայի պատրաս-
 տութեան մեջ, նրանք ֆաշիզմի անմիջական ոգնականներն են,
 նրանք հանդիսանում են սոցիալ-ֆաշիստներ:

Միայն կոմունիստական կուսակցութեանը և կազմակերպում
 բանվոր դասակարգին ու բոլոր աշխատավորներին և ճնշված ալ-
 դություններին՝ տապալելու համար կապիտալիստական լուծն ու
 շահագործումը: Միայն նրանք են հետևողականորեն և հաստա-
 տապես պաշտպանում ամբողջ աշխարհի բանվորների ու գյուղա-
 ցիների կենսական շահերը: Միայն կոմունիստներն են իրոք առաջ-
 նորդում աշխատավորներին դեպի սոցիալիզմ՝ պրոլետարիատի
 դիկտատուրայի միջոցով, դասակարգային թշնամու դեմ անհաշտ
 պայքարի միջոցով:

Ուլֆե՞ր են սոցիալ-ֆաշիստները և ինչո՞ւ յեմ նրանք բանվոր
 դասակարգի թշնամիները:

Ինչո՞ւ բանվորներն ու բոլոր աշխատավորները պետք է գիտն
 միայն կոմունիստների հետևից:

ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻ ՅԵՎ
 ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ՂԵԿԱՎԱՐՆ Ե ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆ ՈՒ
 ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

Բոլոր յերկրների կոմունիստական կուսակցութեանները մեջ
 Համամիութենական կոմունիստական (բայշևիկներին) կուսակ-
 ցութեանը, — Համակոմկուսը (բ), — ամենից փորձված, ամբողջապես ու
 կոմպլած կուսակցութեանն է: Նա ներկայումս համախմբում է իր
 շարքերում յերկու և կես միլիոնից ավելի անդամ ու թեկնածու:

Այդչափ բազմամարդ մեր կուսակցութեանը յերբեք չի յեղել:
 Նա անցել է ցարական միապետութեան, կապիտալիստների ու կալ-
 վածատերերի դեմ դժգոհ պայքարի բազմամյա ուղի, աշխատելով
 բանվորների մեջ կառավարութեանից դադանի: Չնայած ցարի,
 կալվածատերերի ու կապիտալիստների բոլոր հետապնդումներին,
 կուսակցութեանը զանազան քաղաքների գործարաններում ու ֆաբ-
 րիկներում կազմակերպել է բլիշներ, հրատարակել է թերթեր ու
 դրքեր, ամենուրեք հավաքել է դադանի ժողովներ, կազմակերպել
 է գործադուլներ, ցույցեր և ապստամբութեաններ և կարգապահ
 է մեր յերկրի բանվոր դասակարգին հասցնել հեղափոխական մե-
 ծադույն հաղթանակների:

30—40 տարի առաջ ուսական հեղափոխականների շարքերը
 սակավամարդ էլին, ինչպես և համեմատաբար սակավաթիվ էր և
 բանվոր դասակարգը: Միայն արդյունաբերութեան դարգացու-
 մով, հեղաշեռն, յերբ աճում է բանվոր դասակարգը, սկսում են
 աճել և բանվոր դասակարգի քաղաքական հեղափոխական կազմա-
 կերպութեանները: Առանձին, ամբողջ յերկրով մեկ ցրված բան-
 վորական կազմակերպութեանները հետագայում համախմբվեցին
 ու կազմեցին կուսակցութեանը, վրեր կոչվեց «Խուստոստանի Սո-
 ցիալ-Դեմոկրատական Բանվորական կուսակցութեան» (ԽՍԴԻԿ):

Սոցիալիստական կուսակցութեանը և կոչվում էր պատճա-
 ուով, վրեր նա ձգտում էր կազմակերպել սոցիալիստական հասա-
 րակութեանը: Դեմոկրատական—վրովհեռն նա ձգտում էր նվա-
 ճել ժողովուրդների համար դեմոկրատական իրավունքներ (խոս-
 քի, մամուլի ու ժողովների ազատութեաններ, աշխատի կառավա-
 րութեան կազմակերպում, վրեր պատասխանատու լինել ժողովրդ-
 դական ներկայացուցչութեան առաջ և այլն):

Կուսակցութեան ներշնչողը, կառուցողն ու հիմնադիրը Լենինն
 էր, վրեր ստեղծեց բանվորների սոաջին հետևողական—հեղափո-
 խական կազմակերպութեանը՝ «Բանվոր դասակարգի ազատագրու-
 ման համար պայքարի Պետերբուրգյան Միութեան», վրեր իր հե-
 ղափոխական գործունեյութեան առաջին իսկ սրերից կոչ էր անում
 բանվորներին ստեղծել իրենց կուսակցութեանը:

1903 թվին, 1905 թվի հեղափոխութեան նախորելին, կուսակ-
 ցութեանը պառակտվեց յերկու մասի՝ բայշևիկներին ու մենչեիկ-
 ներին: Բայշևիկները Լենինի գլխավորութեամբ ներկայացնում էլին
 կուսակցութեան հեղափոխական—պրոլետարական լավադույն մա-
 սը, վր կանգնած էր հեղափոխական մարտական դիրքերում: Իսկ
 մենչեիկներն արտահայտում էլին բանվորների հետամնաց խավերի
 սրամաղրութեանները, վախենում էլին հեղափոխական պայքարից
 և կոչ էլին անում բանվոր դասակարգին համաձայնութեան դարու
 բուրժուազիայի հետ:

Ինչպե՞ս կազմվեց բայշևիկներին կուսակցութեանը:

ԲԱՅԼՇԵՎԻԿՆԵՐՆ ՈՒ ՄԵՆՇԵՎԻԿՆԵՐԸ 1905 թվի
 ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

Լենինն ու բայշևիկները դեռ 1905 թվի հեղափոխութեան նա-
 խորելին անհրաժեշտ էլին համարում պատրաստել բանվոր դասա-
 կարգին ու գյուղացիական մանասներին գլնված պայքարի բնողեմ
 դասակարգային թշնամու: Այդ պայքարի կազմակերպիչն ու գե-
 կավարը (հեգեմոնը) բայշևիկները համարում էլին բանվոր դա-
 սակարգին, վրեր սետք է կատարել հեղափոխութեանը դաշնակ-
 ցած աշխատավոր գյուղացիութեան հետ: Տաղարիլ ցարիզմը, իսկ

հողը կալվածատերից և հանձնել այն գյուղացիութանը, վաչքն-
չացնել ճորտատիրական կարգերը յերկրում, իսկ անհատական չքա-
վորագույն գյուղացիութան անհատական շահերը հաստատել բանվոր-
ների և աշխատավոր գյուղացիների իշխանութիւնը և ապա ընթա-
նալ ղեպի նորանոր հաղթանակներ, դեպի պայքարը սոցիալիզմի
համար՝ անմիջապէս ղեպի սոցիալիստական հեղափոխութիւն:
Ահա այն ծրագրերը, վոր նշել ելին բայլէիկները:

Այլ դիրք ելին բռնել մենչեիկները: Նրանք պնդում ելին, վոր
ցարիզմի դեմ մղած պայքարում գլխավոր դերը պետք է պատկանի
բուրժուազիային, վոր այդ պատճառով բանվորները պետք է օ-
մէն կերպ լսեն բուրժուազիային և ողնեն նրան նրա դործողու-
թիւններում: Մենչեիկները (վորոնց թվում և Տրոցկին) գյուղա-
ցիութան վրա նայում ելին, վորպէս պրոլետարիատի թշնամիների
վրա: Նրանք գտնում ելին, վոր գյուղացիութիւնը չի կարող լինել
բանվոր դասակարգի դաշնակիցը և դուրս կգա հեղափոխութեան
դեմ: Մենչեիկները դեմ ելին պրոլետարիատի սպառնալիքները և
զինված ապստամբութեան պատրաստութեանը: Մենչեիկների գեր-
բը համապատասխանում էր բուրժուազիայի շահերին:

Մենչեիկների միջոցով բուրժուազիան իրագործում էր իր ազ-
դեցութիւնը պրոլետարիատի վրա:

Առանձնապէս վառ կերպով այդ հաստատուեց իմպերիալիստա-
կան պատերազմի տարիներում: 1917 թվի հեղափոխութեան փա-
ռաճակ և Հոկտեմբերից հետո, յերբ մենչեիկները դարձան բուր-
ժուազիայի գլխավոր ծառաները: Նրանք մտան Դենիկինի, Կոչա-
կի, Վրանդեի հակահեղափոխական բանակների շարքերը և միջա-
դային իմպերիալիստների ու ռուսական սպիտակ-գլարդիական-
ների ցուցումներով զենքը ձեռքներին կռւում ելին Պորհրադի
իշխանութեան դեմ:

Վստաքնալով Պորհրադի յերկրից և թաղնալով պրոլե-
տարական պատժիչ մարմինների ձեռքից, մենչեիկները մնացորդ-
ները ներկայումս հանդիսանում են միջազգային բուրժուազիայի
հավատարիմ շները: Նրանք ողնում են իմպերիալիստներին կադ-
մակերպել մեր յերկրի դեմ ինտերվենցիա: Մենչեիկների գտա-
վարութիւնը 1931 թվի մարտ ամսում, պարզ կերպով մերկացրեց
նրանց հակահեղափոխական միասարարական դործունեութիւնը,
վոր նրանք անց ելին կացնում արտասահման վախճած սպիտակ-
գլարդիականների ու իմպերիալիստական սկտութիւնների գլխա-
վոր շտաբների հետ միասին:

1905 թվի հեղափոխութիւնը հանդիսացավ հեղափոխական
ուժերի պատրաստութիւնն ու ստուգումը: Չնայած նրան, վոր
1905 թվի հեղափոխութիւնն անհաջողութիւն կրեց, և միապետու-
թիւնը չնորհիվ ռուսական և մանապէս միջազգային, — ֆրան-
սական, — բուրժուազիայի անհաջողութեան մնաց յանդուռ, այնուա-
մենայնով, հեղափոխութեան ամբողջ ընթացքն ամբողջովին հա-
տատեց բայլէիկների գծի ու ղեկավարութեան ճշտութիւնը: Իսկ

ռուսական բուրժուազիան սկսեց ակտիվ մարտնչել հեղափոխու-
թեան դեմ: Աշխատավոր գյուղացիութիւնն անհաջող էր բանվոր
դասակարգի հեղափոխական պայքարին: Հեղափոխութիւնը գըլ-
խավորում էր բանվոր դասակարգը՝ բայլէիկների կուսակցութեան
յեկավարութեամբ: Հեղափոխութեան վորձը ցույց տվեց, վոր
հեղափոխութիւնը հաջողութեամբ ղեկավարել և գլխավորել այն
կարող է միայն բանվոր դասակարգն իր բայլէիկյան կուսակցու-
թեամբ:

Այդ շրջանում, 1905 թվի հեղափոխութեան հնոցում վերջնա-
կանապէս կազմվեց բանվոր դասակարգի դաշինքն աշխատավոր
գյուղացիութեան հետ՝ պայքարելու համար ընդհանուր թշնամու
դեմ — կալվածատիրական — բուրժուական հասարակարգի դեմ:

Ինչպիսի դեր խաղացին տարբեր կուսակցութիւններն ու
դատակարգերը 1905 թվի հեղափոխութեան մեջ:

ԲԱՅԼԵՆԵՐԻՆ ՈՒ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ՆՈՐ ՀԵՂԱՓՈՒՅՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

1905 թվից հետո սկսվեց ցարական կառավարութեան դաժան
«դատաստանը» հեղափոխական բանվորների ու գյուղացիների դեմ:
Սկսվեցին մահապատիժներ, ձերբակալութիւններ և աքսորներ:
Հակահեղափոխութեան գլխավոր հարվածներն ուղղված ելին բան-
վոր դասակարգի ու նրա բայլէիկյան կուսակցութեան դեմ: Չնա-
յած կրած ծանր կորուստներին, կուսակցութիւնը շարունակում
էր իր աշխատանքը՝ պրոլետարիատի կազմակերպման և նոր հաղ-
թանակների պատրաստման համար:

Արդեն 1912 թվին սկսվեց հեղափոխական շարժման նոր վե-
րելքը: 1914 թվի ամռանը հեղափոխական շարժման ալիքը բարձ-
րացավ առանձնապէս բարձր: Կուսակցութեան ղեկավարութեամբ
Պիտերի, այժմյան Լենինգրադի բանվորները նորից կառուցում
են բարիկադներ, բռնում են ցարիզմի դեմ բացահայտ պայքարի
ուղին: Սակայն հեղափոխական պայթիւն չառաջացավ: Նա կա-
սեցված էր իմպերիալիստական պատերազմով:

1914—1917 թ. թ. պատերազմի սկզբից մենչեիկներն սկսեցին
կոչ անել բանվորներին՝ պաշտպանելու կալվածատերերի ու բուր-
ժուազիայի հայրենիքը: Միայն բայլէիկներն ելին ասում բանվո-
րին ու գյուղացուն պատերազմի մասին ճշմարտութիւնը: Չնայած
դաժան հալածանքներին, բայլէիկներն ապացուցում ելին բան-
վորներին և բոլոր աշխատավորներին, վոր այդ պատերազմը մղը-
վում է իրենց դասակարգային թշնամիների՝ կալվածատերերի ու
կապիտալիստների շահերի համար: Բայլէիկները Վենիի գլխա-
վորութեամբ կոչ ելին անում բանվորներին իմպերիալիստական
պատերազմը վերածել պատերազմի ընդդեմ ցարի, կալվածատե-
րերի ու բուրժուազիայի, դարձնել ցարից ստացած զենքը միա-
պետութեան դեմ:

Մենչեիկները հետ եր քննարկում և Տրոյեկին, վորն իրեն ձե-
վացնելով պատերազմի հակառակորդ, միևնույն ժամանակ խու-
սով դուրս եր գալիս բայլչեիկյան լոգունդները դեմ և աղբյու-
րով գործով ոգնում եր մենչեիկներին: Մենչեիկները վարձադիմն
իմպերիալիստական պատերազմում վերստին ցույց տվեց բան-
վորներին ու դյուղացիներին, վոր մենչեիկները գործում են կու-
պիտալիստների ու կալվածատերերի ոգտին:

Ինչպե՞ս ելին բայլչեիկները պայքարում իմպերիալիս-
տական պատերազմի դեմ:

ՓԵՏՐՎԱՐԻՑ ՄԻՆՁԵՎ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

Պատերազմը տևում եր արդեն մոտ յերեք տարի: Ժողովրդա-
կան մասսաները տառապում ելին սովից, քայքայումից ու չքա-
վորութունից, վոր ուժեղանում եր ամենամիտ: Ժողովրդական
անտեսութունը դանդում եր կատարյալ քայքայման մեջ: Հար-
յուր հաղարավոր մարդիկ կոտորվում ելին մարտադաշտերում
կամ դառնում ելին անոգնական հաշմանդամներ: Բանվորներն ու
դյուղացիներն սկսում ելին ավելի ու ավելի պարզ հասկանալ, վոր
պետք ե վերջ տալ արյունալի սպանդին, վոր հարկավոր ե տա-
պալել պատերազմի հանցավորների ու կազմակերպիչների,—ցա-
րի, կալվածատերերի ու կապիտալիստների,—իշխանութունը:

1917 թվի փետրվարին (հին տոմարով) Ժողովրդի վրդով-
մունքը հասավ ծայրահեղ աստիճանի: Բանվոր դասակարգը դաշ-
նակցած աշխատավոր դյուղացիության հետ, բայլչեիկների կու-
սակցության ղեկավարությամբ տապալեցին միապետութունը:

Յարիգմը վերաբերելու յեկան յերկու կառավարություն,
յերկու իշխանութուն — ժամանակավոր կառավարությունը
(բուրժուական) և բանվորների ու ղեկավարների պատգամավոր-
ների խորհուրդը (բանվորների ու դյուղացիների կառավարու-
թյուն): Ժամանակավոր կառավարությունը մնում եր միայն բան-
վորների ու ղեկավարների պատգամավորների խորհուրդների մեն-
չեիկյան-եսերյան աջակցության շնորհիվ, վորոնց վրա ազդեցու-
թյուն ելին ստացել մենչեիկներն ու եսերները: Ժամանակավոր
կառավարությունը խորհուրդների կամքի հակառակ չեր կարող
կարգադրություններ անել վոչ բանակում, վոչ միլիցիայում, նա
հենարան չունեի մասսաներում: Ամբողջ սպառազինված ուժը յե-
թարկվում եր յերկրորդ իշխանությանը՝ բանվորների ու ղե-
կավարների պատգամավորների խորհուրդներին, բանվորների ու
դյուղացիների իշխանությանը:

Բայց խորհուրդները չեյին ոգտվում իրենց իշխանութունից,
վորովհետեւ նրանք գտնվում ելին մենչեիկների և եսերների ձեռ-
քում, վորոնք դաշնակցել ելին բուրժուազիայի հետ: Հենվելով
մենչեիկների ու եսերների վրա, ժամանակավոր կառավարու-
թյունն ոգտագործում եր մենչեիկական-եսերական խորհուրդնե-

րը՝ անցկացնելու համար բուրժուական-կալվածատիրական քա-
ղաքականությունը բանվորների ու դյուղացիների շահագործման
ու իմպերիալիստական պատերազմի շարունակման նկատմամբ:

Այդպիսով, Փետրվարյան հեղափոխությունը կատարեց գործի
մի մասը միայն՝ նա տապալեց ցարիզմին, բայց իսկական աղա-
տադրում չբերեց բանվորների ու դյուղացիների համար: Այդ
պատճառով հեղափոխության առաջին իսկ օրերից բայլչեիկները
լենինի ու նրա անմիջական ղեկավար Ստալինի ղեկավարությամբ
սկսեցին ծավալել պայքարը՝ հեղափոխությունը նոր, բարձրա-
դույն աստիճանի վրա փոխանցելու, պայքարը բուրժուական կա-
ռավարության դեմ, իշխանությունը խորհուրդներին անցնելու
համար, սոցիալիստական հեղափոխության համար: Բայլչեիկ-
ները պարզաբանում ելին բանվորներին ու դյուղացիներին, վոր
միայն իշխանությունը բանվոր դասակարգի ձեռքն անցնելը, մի-
այն պրոլետարիատի ղեկավարության բնույթ աշխատավորներին
կապատի կալվածատերերի ու կապիտալիստների ճնշումից, կհաս-
ցնի աշխատավորներին նոր, լավագույն կյանքին, սոցիալիզմին:

1917 թվի հուլիսին Պրտերի բանվորներն ու ղեկավարները կազ-
մակերպեցին հուժկու ցույց, բողոքելով ժամանակավոր կառա-
վարության քաղաքականության դեմ և պահանջելով, վոր իշխա-
նությունը հանձնվի խորհուրդներին: Բայլչեիկները մատնանշում
եյին, վոր վճռական մարտի ժամանակը տակավին չի հասել, վոր
այլ յերկրների աշխատավորները տակավին վորոչ մտահոսություն
են առնում դեպի բուրժուական կառավարությունը, ուստի ամեն
կերպ հետ ելին պահում մասսաներին վաղաժամ յեղալիքներից:
Սակայն յերբ չհանդիմեց կանխել ցույցերը, վորովհետեւ Պրտերի
բանվորների ու ղեկավարների աստիճանի վաղաժամ յեղալիքներից:
Ինչպե՞ս և ժամանակավոր կառավարության դեմ, բայ-
չեիկներն անցան ցույցի դուրս, վորպեսզի անցկացնեն այն կազ-
մակերպված ձևով և մասսաներին դուրս բերեն մարտից նվազա-
դույն կորուստներով:

Ժամանակավոր կառավարությունը դաշնակցած մենչեիկների
ու եսերների հետ, վոր նստել ելին խորհուրդներում, գնդակա-
հարում եր հաշտություն, հող ու հաց պահանջող բանվորներին
ու դյուղացիներին, ձերբակալում եր բանվորներին և ջարդում
եր բայլչեիկյան թերթերը խմբագրատները: Սկսվեց հալածանե-
րը մեր կուսակցության դեմ: Հատուկ դատախազությամբ բուր-
ժուազիան հարձակվեց լենինի դեմ: Բայլչեիկները հայտարար-
ված ելին ղեկմանական իմպերիալիզմի գործակալներ, դերմա-
նական լրտեսներ:

Հալածանքները չկտրեցին մեր կուսակցության կամքը: Նա
չարժանահույս եր մորիլիզացիայի յենթարկել մասսաներին, վո-
րոնք որեցոր ավելի ելին համոզվում, վոր ժամանակավոր կառա-
վարության ղեկավարությունը վոչ մի լավ բան չի խոստանում
և հեռանում ելին համաձայնողական կուսակցություններից: Ա-

վերի ու ավերի յեր աճում բայլելիկների ազդեցությունը խորհուրդներում, վորտեղ նրանք պրոլետարական հեղափոխություն համար հաստատուն գիծ եյին վարում: Բայլելիկների կուսակցությունը դրոշի վրա գրված էր Լենինի լոգունդը՝ «Ամբողջ իշխանությունը խորհուրդներին, կեցցե սոցիալիստական հեղափոխությունը»: Այդ լոգունդը և դրանից բղխող բայլելիկյան այլ լոգունդները՝ հաց, հաշտություն և կարլաժատության ամբողջ հոգն անմիջապես գյուղացիներին հանձնել, — միջանի ամսվա ընթացքում նվաճեցին պրոլետարիատի և աշխատավոր գյուղացիության լիակատար աշակցությունը, վորովհետև ամբողջովին անտաքցում եյին բանվորա-գյուղացիական մասսաների առորյա ձգտումներն ու իղձերը:

Այդ լոգունդները կենսագործելու համար բայլելիկները մորիլիցայի յենթարկեցին իրենց բոլոր ուժերը և 1917 թվի հոկտեմբերին, անցնելով բանվոր դասակարգի ու չքավոր գյուղացիության դրոշող գործաշունչների գլուխը, գյուղացիության լայն մասսաների աշակցությամբ տապալեցին բուրժուազիայի իշխանությունը և հաստատեցին պրոլետարական դեկտատուրա՝ խորհուրդների իշխանություն:

Այդպիսին է այն ուղին, վորով Լենինի ղեկավարությամբ մեր կուսակցությունը դարձավ աշխարհի առաջին պրոլետարական պետություն ղեկավարը:

1918 թվին մեր կուսակցությունը վերջնականապես թողեց իր՝ Թուսաստանի Սոցիալ-Դեմոկրատական (բայլելիկների) Կուսակցությունը: Մինչ այդ արդեն ամբողջ աշխարհի սոցիալ-դեմոկրատներն իրենց հայտարարել էյին բանվոր դասակարգի իսկական ղավաճաններ և բուրժուազիայի նվիրված ծառաներ: Այդ դավաճաններից սահմանադժելու համար, ղավաճաններ, վորոնք պղծել էյին սոցիալիստական դրոշը, և շեշտելու համար, վոր մեր կուսակցությունը, բայլելիկների կուսակցությունը ձգտում է հաստատել կոմունիստական հասարակարգ, Լենինի առաջարկով մեր կուսակցությունն սկսեց կոչվել կոմունիստական, — բայլելիկիկների, — կուսակցություն:

1918 թվի գերմանական հեղափոխության հետևանքը նույնպես յեղավ բանվորների ու զինվորների պատգամավորների խորհուրդների կազմակերպում: Սակայն խորհուրդները գլուխ անցան սոցիալ-դեմոկրատները՝ գերմանական մենշևիկները: Մենշևիկները ղավաճանեցին այդ հեղափոխությունը, կամավոր կերպով ցրեցին խորհուրդները և իշխանությունը հանձնեցին բուրժուազիային: Կոմունիստները Գերմանիայում այն ժամանակ զեռ թույլ էյին և այնքան ուժ չունէյին, վորպեսզի խորհուրդները վերածեն պրոլետարական դեկտատուրայի մարմինների: Այդ արիւնակը ցույց է տալիս, վոր առանց ուժեղ կոմունիստական կուսակցության և առանց նրա կողմից ճիշտ ղեկավարության խորհրդային իշխանության հաղթանակն անհնար է:

Ինչպե՞ս բայլելիկներն ապահովեցին բանվոր դասակարգի հաղթանակը Հոկտեմբերին:

Ինչպե՞ս չի կարող խորհուրդների իշխանություն լինել առանց Կոմունիստական Կուսակցության ղեկավարության:

ՀԱՄԿՈՄԿՈՒՍԸ (Բ) ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԻ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՒՄ ՆՐԱ ՀԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԻՉՆ Ե

Խորհուրդների գոյությունը առաջին տարիները կատարի պատերազմների տարիներ եյին՝ ուսական ու նրա թիկունքին կանգնած միջազգային բուրժուազիայի հակահեղափոխական բանակներին դեմ: Դիմադրություն ցույց տալ հակահեղափոխական դրոշներին — ահա թե ինչ էր ամենից կարևորն այդ շրջանում: Կուսակցությունն ու Լենինի ղեկավարությամբ դրա համար ստեղծվեց հուժկու Բանվորա-Գյուղացիական Կարմիր Բանակ:

Կուսակցությունը քաղաքացիական պատերազմի ճակատները նետեց իր բոլոր ուժերին: Կոմունիստներն ամեն բանում որինակ էյին ծառայում Կարմիր բանակի մարտիկների համար, նրանք մարտական խանդավառություն եյին ստեղծում բանակի շարքերում և համարձակ տանում էյին բանակը՝ պայքարելու միջազգային իմպերիալիզմի բազմաթիվ զինված ուժերի դեմ:

Իբ 300 հազար անդամներին կուսակցությունը ճակատներն էր ուղարկել: Նրանցից 50 հազար հոգին ընկան քաղաքացիական պատերազմի մարտադաշտերում: Տասնյակ հազարավոր կոմունիստներ հեղափոխական աշխատանք եյին տանում հակահեղափոխական զենեքախնդրի թիկունքում: Նրանցից շատերը զոհվեցին սպիտակ-գվարդիական հակահեղափոխական թաղամասերում մաթիվ տանջանքներից ու խոշտանգումներից հետո:

Կուսակցային բազմաթիվ ապստամբությունների, հակահեղափոխական ղավադրությունների, վերացման ղեկավարությունը, պայքարը միասարարության դեմ, ճակատի ապահովումը պարենով, հագուստեղենով, հանդերձանքով ու սպառազինությունով, — այս բոլորը բարդվում էյին բայլելիկների կուսակցության ուսերի վրա, վորը կաղմակերպել էր բանվոր դասակարգին գյուղական չքավորությանն ու միջին գյուղացիությանը՝ իմպերիալիստներին ու սպիտակ-գվարդիականներին դիմադրություն ցույց տալու համար:

Կուսակցությունը բանակին տալիս էր վոչ միայն սոսկական մարտիկներ, այլև առաջնորդներ ու հրամատարներ: Հանրաժանութ է այն վիթխարի գերը, վոր խաղաց քաղաքացիական պատերազմում հաղթանակի կաղմակերպման մեջ ընկ: Ստալինը: Յուրենցին, Վորոշիլովը, Ուրլանիկիձեն, Կուլերիշևը, Բուրևովը, Կիրոսով, Գամարնիկը, Յակիրը և շատ ուրիշներն ապահովեցին սպիտակ գվարդիականների և ինտերվենտների զինված ուժերի ջախջախումը, գլխավորեցին ճակատները, բանակները, դիվիզիաները:

Կարմիր բանակը հաղթող դուրս յեկավ պատերազմից: Այդ հաղթանակն ապահովված էր բանվոր դատակարգի ամուր համա- խրժրումով կուսակցության շուրջը, բանվորա-գյուղացիական դաշինքի ամրությունով, այն աջակցությամբ, վոր ցույց տվեց մեզ արտասահմանյան պրոլետարիատը, իսկ վոր գլխավորն է՝ բանակում կուսակցական ղեկավարության ամրությունը:

«Առանց յերկաթե մարտերում կոխված կուսակցության հաղթանակն անհնար էր» — ասում էր Լենինը:

Կուսակցությունը քաղաքակրթական պատերազմն ավարտելուց հետո ևս անընդհատ աշխատել է և աշխատում է Կարմիր բանակի ամրացման և խորհրդային Միության պաշտպանունակության ամրացման համար: Կուսակցության, բանվոր դատակարգի և կո- խողային գյուղացիության ջանքերով անընդհատ աճում և ամ- բողում է ԲԳԿ: մարտական կորովը:

Շնորհիվ ինչի՞ Կարմիր բանակը հաղթեց ֆալաֆաղիա- կան պատերազմում:

ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԿՈՄՈՒՆԻԶՄԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Խորհրդային իշխանության գոյության առաջին տարիներում կուսակցության ամբողջ քաղաքականությունը, վորի թվում և տնտեսական քաղաքականությունը յենթարկված էր պրոլետարա- կան պետության պաշտպանության խնդիրներին:

Ամբողջ արդյունաբերությունը կենտրոնացված էր պետու- թյան ձեռքում: Արդյունաբերության արտադրածի հիմնական մասսան հատկացվում էր պաշտպանության կարիքներին: Բանա- կին ու բանվորներին հաց մատակարարելու համար գյուղացիները հանձնում էին մասնատրուծով: Առևտուրը փակված էր: Թղթա- դրամներն անարժեք էին դառնում և կորցնում էին իրենց նշա- նակությունը:

Քաղաքացիական պատերազմի ժամանակվա տնտեսական այդ քաղաքականությունն ստացավ «ռազմական կոմունիզմ» անունը: Նա հիմնված էր բանվոր դատակարգի ռազմա-քաղաքական դաշին- քի վրա, վոր հենվում էր չքավորագույն գյուղացիության վրա՝ գյուղացիության հիմնական մասսաների հետ: Այդ միաժամանակ անխնա պայքարի քաղաքականություն էր կուլակի դեմ՝ նրա տ- պակուլակացման հիման վրա: Այդպիսի քաղաքականությունը միակ հնարավորն էր այն պայմաններում: Նա մեզ համար ապա- հովում էր հաղթանակը քաղաքացիական պատերազմում և ժո- դովրդական տնտեսության վերականգնման խաղաղ շրջանում:

Ինչո՞ւ յեր ռազմական կոմունիզմի ֆալաֆաղիականությունն անհրաժեշտ ֆալաֆաղիականություն ֆալաֆաղիական պատե- րազմի տարիներում:

ՆՈՐ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՆՅՆԵԼԸ ՅԵՎ ՎԵՐԱ- ԿԱՆԳՄԱՆ ՇՐՋԱՆԸ

Իմպերիալիստական պատերազմն ավարտեց յերկրի ժողովր- դական տնտեսությունը: Քաղաքացիական պատերազմը խորա- ցրեց ավերումը: Պատերազմի ավարտումով պատերազմի տարի- ներում ավերված ժողովրդական տնտեսության վերականգնման խնդիրները, նոր սոցիալիստական հիմունքներով վերականգնման, դրվեցին կուսակցության ուղադրության կենտրոնում:

Տնտեսական նոր խնդիրները պահանջեցին փոխել տնտեսա- կան քաղաքականությունը, հրաժարվել ռազմական կոմունիզմի քաղաքականությունից: Բանվոր դատակարգի դաշինքի պահպան- ման շահերը միջակ գյուղացիության հետ նույնպես այդ էլին պահանջում: Կուսակցությունը վորոշեց անցնել նոր տնտեսական քաղաքականության — ՆԵՊ — ին:

Նոր տնտեսական քաղաքականության ռեյսերով կուսակցու- թյունը յերկիրը բերավ հասցրեց ժողովրդական տնտեսության լիակատար վերականգնմանը, վոր ավերված էր իմպերիալիստա- կան ու քաղաքական պատերազմներով, ամբարցրեց պրոլետա- րիատի սոցիալիստական դերքերը, և ավելի ամրացրեց բան- վոր դատակարգի դաշինքը գյուղացիության հետ և այդ դա- շինքում բանվոր դատակարգի ղեկավար դերը: Այսպես կուսակ- ցությունը ստեղծեց բոլոր անհրաժեշտ նախապայմանները սոցիա- լիզմի հաղթական հարձակման համար տնտեսական ճակատում:

Ինչո՞ւ կուսակցությունը ֆալաֆաղիական պատերազմը վերջանալուց հետո անցավ նոր տնտեսական ֆալաֆաղիա- կանության:

ԻՆՎՈՒՍՏՐԱՑՄԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՎՈՐՊԵՍ ՍՈՑԻԱ- ԼԻԶՄԻ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՔԸ

Վերականգնելով ժողովրդական տնտեսությունը, կուսակցու- թյունը կարողացավ ընդհուպ մոտենալ պրոլետարական դիկտա- տուրայի գլխավոր խնդրին, այն և հիմնովին վերակառուցելու ամբողջ ժողովրդական տնտեսությունը սոցիալիստական հիմունք- ներով:

Դարձնել խորհրդային Միությունը բարձր-դարգացած սոցիա- լիստական ինդուստրիայի յերկիր, — այսպես վորոշեց կուսակցու- թյան 14-րդ համագումարը 1925 թվին: Կուսակցության համա- դրմարի վորոշումների հիման վրա կուսակցությունը մոբիլիզա- ցիայի յենթարկեց բանվորներին և աշխատավորներին ծավալելու արդյունաբերությունն այնպիսի տեմպերով, վոր ամենակարճ ժամանակամիջոցում հասնենք և անցնենք բուրժուական աշխարհի առաջավոր տեխնիկային և խորհուրդների յերկիրը դարձնենք ան- կախ կապիտալիստական յերկրներին:

Սկզբից մեր յերկրի արագ ինքուստրացումը,—նրա վերակառուցումը խոշոր արդյունաբերական յերկրի, դադարահաների ու մեքենաների յերկրի, չուգունի ու պողպատի, քարածխի ու նավթի, տրակտորների ու ավտոմոբիլների յերկրի:

Ի՞նչ գլխավորագույն լուրագ առաջադրեց կուսակցութեան 14-րդ համագումարը:

ԳՅՈՒՂԻ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՄԱՆ ԱՆՑՆԵԼԸ

Ինքուստրացման հաջողութիւնները նախապատրաստեցին և ապահովեցին գյուղի ծավալուն սոցիալիստական վերակառուցման անցնելը: Կուսակցութեան 15-րդ համագումարը 1927 թվին առաջադրեց հուլիսի սոցիալիստական գյուղատնտեսութիւն ստեղծելու խնդիրը:

Ծավալեց չքավոր-միջակային գյուղացիութեան մասունների հուլիսի շարժումը դեպի կոլտոգները, վորն առանձնապէս ուժեղացավ 1929 թվին, մի թիվ, վորն ընկ. Ստալինն անվանել է «Մեծ բեկման տարի»: Այդ տարիւն վերջում ընկ. Ստալինն առաջադրեց համատարած կոլեկտիւացման հիման վրա կուլակութեան, վորպէս դասակարգի վերացման լուրջնորդը: Այդ լուրջնորդը լայնորեն ընդունվեց գյուղացիութեան բազմամիլիոն չքավոր-միջակ մասունները կողմից և բանվոր դասակարգի ղեկավարութեամբ անմիջապէս սկսեց կենսագործվել:

Գյուղը վճռականապէս թեւակոխեց զարգացման սոցիալիստական ուղին:

Ի՞նչ գլխավոր լուրագ առաջադրեց կուսակցութեան 15-րդ համագումարը:

ԽՍՀՄ ՍՈՑԻԱԼԻԶՄԻ ՇՐՋԱՆ ԹԵՎԱԿՈՑԵԼԸ

Մինչև կուսակցութեան 16-րդ համագումարը (1930 թվի ամսոր) Պորհրդային Միութիւնը թեւակոխեց ՆԵՊ-ի վերջին ետապը և սոցիալիզմի առաջին շրջանը: Առանձին բնագաւառներում գործած սոցիալիզմի հարձակումից բանվոր դասակարգը կուսակցութեան ղեկավարութեամբ անցավ ծավալուն սոցիալիստական հարձակման ամբողջ ճակատով:

Սոցիալիստական արդյունաբերութեան հաջողութիւնները մինչև 16-րդ կուսամագումարը լուծեցին «ով-ու» հարցն արդյունաբերութեան մեջ հոգուտ սոցիալիզմի: Գյուղի կոլեկտիւացման բուռն թափի հիման վրա ընթանում է և մոտենում է իր ավարտմանը յերկրում կապիտալիզմի վերջին արմատների փորումը: Համատարած կոլեկտիւացման հիման վրա կիւլակութեան վորպէս դասակարգի վերացումը: Կոլտոգային շարժման աճումը փոխեց և ընդարձակեց խորհրդային իշխանութեան դասակարգային հենարանը գյուղում: Այժմ Գյուղում բանվոր դասակարգի հիմնա-

կան ու գլխավոր հենարանը հանդիսանում է կոյտնտեսական գլուղացիութիւնը: Կոյտնտեսականները ձեռք-ձեռքի տված բանվոր դասակարգի հետ սոցիալիզմ են կառուցում: Կոյտնտեսութիւնները, վոր արդեն ընդգրկել են գյուղատնտեսական տնտեսութիւնների 60 տոկոսից ավելին, իրենցից ներկայացնում են մի հուլիս ուժ, վորն ե՛լ ավելի յե ամրացնում պրոլետարական պետութիւնը: Կոյտնտեսական գյուղացիութիւնը հանդիսանում է հողագործութեան կենտրոնական դեմքը: Պորհտնտեսութիւններն ու կոյտնտեսութիւններն այժմ գյուղատնտեսական արտադրանքի հիմնական արտադրողներն են: Այդ նշանակում է, վոր այժմ լուծված է «ով-ու» հարցն արդեն նաև գյուղատնտեսութեան ասպարիզում, հետևապէս նաև ամբողջ ժողովրդական տնտեսութեան մեջ:

Կուսակցութիւնը ընկ. Ստալինի ղեկավարութեամբ բանվոր դասակարգին ու կոյտնտեսականներին առաջադրել է կարևորագույն խնդիր.—1931 թվին ավարտել սոցիալիստական եկոնոմիկայի հիմքի կառուցումը, վոր ուշ, քան տասր տարում հասնել ու անցնել կապիտալիստական առաջավոր յերկրներին տեխնիկական տնտեսական տեսակետից: Այդ խնդիրների կատարման համար կուսակցութիւնը մոբիլիզացիայի յե յենթարկում իր բոլոր ուժերը Պորհրդային Միութեան բանվորների և աշխատավորների ուժերը: Եւ իրագործում է աշխուրջ ղեկավարութիւնը սոցիալիստական իշխարարութեան բոլոր բնագաւառներում, նրա կարեւորագույն տեղամասերը նետելով կոմունիստների նորանոր ջոկատներ:

Վորն է կուսակցութեան ու նրա առաջնորդ ընկ. Ստալինի ղեկավարութեամբ վերոհի տարիներում մեր յերկրում մեծ բերած հաջողութիւնների ելույթը:

ՀԱՄԿՈՄԿՈՒՍԻ (Բ) ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՄԲ ԿԱՌՈՒՑՈՒՄ ԵՆՔ ՈՒ ԿԿԱՌՈՒՑԵՆՔ ՍՈՑԻԱԼԻԶՄ

Այդպիսով բանվոր դասակարգը դաշնակցած աշխատավորների ու գյուղացիութեան հետ, վորի հիմնական մասան մտել է այժմ կոլտոգները և հանդիսանում է բանվոր դասակարգի ամուր և իսկական հենարանը գյուղում, բայց իրենցից կուսակցութեան ղեկավարութեամբ տարել է պատմական մեծագույն հաղթանակներ: Այդ հաջողութիւնները ձեռք են բերված դասակարգային թշնամու ու նրանց ոժանդակող բոլոր դուշների ոպորտունիստների դեմ մղած վճռական մարտում: Այդ հաջողութիւնները հանդիսանում են կոմունիստական կուսակցութեան ղեկավարութեան ճշտութեան անհերքելի ապացոյցը: Կուսակցութեան ու նրա առաջնորդի, Լենինի գործի շարունակողի, ընկ. Ստալինի ղեկավարութեամբ, համաշխարհային պրոլետարիատի աջակցութեամբ

ԽՍՀՄ բանվոր դասակարգին ու աշխատավորները կառուցում են և կկառուցեն սոցիալիզմ:

Ինչո՞ւ և հաստատվում կուսակցության ղեկավարությամբ ռյուսթյունը:

ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՊԱՅԲԱՐԸ ՅԵՐԿՈՒ ՃԱԿԱՏՈՎ ԼԵՆԻՆՅԱՆ ԳԼԽԱՎՈՐ ԳԾԻ ՀԱՄԱՐ

Բայց լեհիզմի ամբողջ պատմությունը Լենինի ու նրա աշակերտների պայքարի պատմությունն է ընդդեմ բուրժուազիայի փորձերի, վորով վերջինս ուզում էր փաթաթել իր տեսակետները բանվոր դասակարգին ու նրա կուսակցությանը: Բայց լեհիզմի կուսակցության ամբողջ պատմությունը համակված է յերկու ճակատով՝ ոպորտունիզմի դեմ մղած պայքարով, ընդդեմ բացահայտ աջ ոպորտունիզմի, ընդդեմ «ձախ» Փրազների քողարկված ոպորտունիզմի, ինչպես նաև հաշտվողական փորձերի՝ ծածկելու, սքողելու կուսակցության գլխավոր գծից կատարած թեքումները:

ՀԱՄԿՈՄԿՈՒՄԻ (Բ) ՈՒԺԸ ՄԻԱՄՆՈՒԹՅԱՆ, ԱՄՐԱԿՈՒՌՈՒԹՅԱՆ, ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ Ե

Կուսակցության ուժը նրա շարքերի միասնության, ամրակուռության ու յերկաթե կարգապահության մեջ է: Լենինն ասում էր. ով թեկուզ փորձե չափով թուլացնում է պրոլետարիատի կուսակցության յերկաթե կարգապահությունը (մանավանդ նրա ղեկատուության ոլորը), նա փաստորեն ոգնում է բուրժուազիային պրոլետարիատի դեմ:

Կուսակցության միասնությունը խախտելու և նրա ներսում խմբակներ ու Փրակցիաներ, կուսակցության գծին անհամաձայն խմբավորումներ ստեղծելու յուրաքանչյուր փորձ թուլացնում է կուսակցության ուժը և ոգնում է դասակարգային թշնամուն՝ բանվոր դասակարգի դեմ մղած նրա պայքարում:

Այդ լավ է հասկանում բուրժուազիան, կուսակցության ներսում յեղած պայքարը միշտ էլ ձգտում են ոգտադործել մեր դասակարգային թշնամիները, վորոնք ուրախանում են ամեն տեսակ ոպողիցիա յերեան դալիս:

ՀԱՄԿՈՄԿՈՒՄԸ (Բ) ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ ՄԻԱՄՆԱԿԱՆ ՈՒ ՄԻԱԿ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆ Ե

Պրոլետարիատի ղեկատուության պայմաններում հանդուրժելի յե միայն մեկ կուսակցության գոյություն: Պրոլետարական ղեկատուության այդպիսի միակ ու միատեսակ կուսակցություն է հանդիսանում Համկոմկուսը (Բ):

Յեթե մենք թույլ տայինք վորեւ ալ կուսակցությունների գոյություն, ալդ նշանակում էր տալ դասակարգային թշնամիների կազմակերպման ազատություն, վորովհետեւ կոմունիստական կուսակցությունից բացի բոլոր կուսակցությունները պրոլետարիատի թշնամիների կուսակցություններն են:

Մեր կուսակցությունը ղեկավարում է պրոլետարական պետությունը: Յուրաքանչյուր խմբակ կամ Համկոմկուսի (Բ) ներսում Փրակցիա նոր կուսակցության սաղմեր են: Հանդուրժել մեր կուսակցության ներսում Փրակցիաներ՝ նշանակում է թույլ տալ պայքարել պրոլետարական պետության ղեկավարությունը փոփոխելու համար, թույլ տալ ոպորտունիստներին պայքար մղել խորհրդային իշխանության դեմ: Այդ պատճառով մենք չենք հանդուրժում վորեւ ալ կուսակցությունների գոյություն, հետևապես՝ և մեր կուսակցության ներսում Փրակցիաների ու խմբակների գոյություն:

Համարապես անհանդուրժելի յե Կարմիր բանակի կուսակազմակերպություններում զանազան ոպորտունիստական Փրակցիաների ու խմբավորումների գոյությունը: Այդպիսի խմբակների գոյությունը կպառակտեր ԽՍՀՄ ղինված ուժերի միասնությունը, կառաջացներ Կարմիր բանակի քայքայում ու կործանում: Այդպիսով իսկ պրոլետարիատի ղեկատուության կկորցնեք իր ղինված հենարանը: Կուսակցությունն ու բանվոր դասակարգը թույլ չեն տվել ու թույլ չեն տա յերբեք նման դրություն ԲԳԿԻ մեջ:

Ինչո՞ւ պրոլետարական ղեկատուության պայմաններում հանդուրժելի յե միայն մեկ կուսակցության, — բայց լեհիզմների կուսակցության գոյությունը:

ՈՊՈՐՏՈՒՆԻԶՄԸ ԹՇՆԱՄԱԿԱՆ ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ ՈՒԺԵՐԻ ԶՆՇՄԱՆ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆՆ Ե ՄԵՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱ

Ինչպես մենք արդեն գիտենք, կուսակցությունը միշտ էլ մղել է ու մղում է անհայտ պայքար ոպորտունիստական ամեն տեսակ թեքումների դեմ, վորոնք բուն են ղնում նրա շարքերում: Այդ թեքումների ազդրուն է հանդիսանում դասակարգային թշնամու աղբյուրները բանվոր դասակարգի սակավ կայուն խավերի աղբյուրները: Իսկ վորովհետեւ կուսակցությունը բանվոր դասակարգի մի մասն է, թեպետ և առաջավոր մասը, ապա ուրեմն բուրժուական այդ աղբյուրները սողոսկում են կուսակցության առանձին սակավ կոփված խավերի մեջ:

Հասկանալի յե, վոր կուսակցության վորոշ ողակներում ոպորտունիստական տատանումները մեծ մասամբ առաջանում են կուսակցության աշխատանքներում յեղած այս կամ այն դժվարությունների ժամանակ, նրա քաղաքականության մեջ տեղի ունեցող կտրուկ շրջադարձերի շրջանում: Հատկապես այդպիսի պարագայ

յամ կուսակցութեան անկայուն անդամները կորցնում են իրենց զլուխները, նենդում են դասակարգային թշնամիների գիրկը:

Այսպես, որինակ՝ 1917 թվին իշխանութեան համար մղած պայքարի վճռական մոմենտում առանձին բայլչեիկները Զինովյեի, Կամենսկի ու Ռիկովի գլխավորութեամբ դեմ էին իշխանութեանը բայլչեիկների կողմից գրավելուն և կողմնակից էին մենշեիկների ու եսերների հակահեղափոխական կուսակցութեաննների հետ համաձայնութեան:

1918 թվին, յերբ խորհրդային իշխանութեանը սպառնում էին գերմանական իմպերիալիզմի սվինները, յերբ խորհրդային իշխանութեան բախտը մագից էր կախված, Տրոցկին ու «ձախ» կոմունիստները Բուխարինի գլխավորութեամբ պայքարում էին Լենինի դեմ, գերմանացիների հետ հաշտութուն կնքելու դեմ, սպառնալիքի տակ դնելով պրոլետարական դիկտատուրայի գոյությունը:

1921 թվին յերկիրը վերապրում էր ռազմական դրութեանը խաղաղ ժամանակվա դժվարին դրութեանը: Յերկրում սով էր ու ջայթակում: Կուլակներն ապստամբութեաններ էին բարձրացնում խորհրդային իշխանութեան դեմ: Սիլակ գյուղացիութեանը տատանվում էր և այդ տատանումները փոխանցվում էին նաև պրոլետարիատի առանձին հետամնաց խավերի վրա: Այն ժամանակ կրկին հանդես գիւն կուսակցութեան մեջ զանազան ուղղվիցիոն հոսանքներ:—Տրոցկու, Բուխարինի, Մապրոնովի Փրակցիան, «բանվորական ուղղվիցիան» Շլյապնիկովի գլխավորութեամբ: Այդ հոսանքները պայքարում էին Լենինի դեմ, փորձում էին ջայթայել կուսակցութեան միասնությունը, ուղղել այն կործանարար ուղիով:

Ամեն անգամ, յերբ մենք անցնում էինք սոցիալիստական շինարարութեան նոր աստիճանին, ամենափոքր դժվարությունների ու հապաղումների դեպքում, ուղորտունիստները գրոհում էին կուսակցութեանը և ձգտում էին խախտել նրա շարքերի կարգապահությունը: Բայց կուսակցութեանը ամեն անգամ այդ բռնամարտերից դուրս եր գալիս ավելի կոխված, ամրակուռ ուժեղ: Ուղորտունիզմի դեմ մղած պայքարով վարժվում և դաստիարակվում էին բայլչեիկների նորանոր ջոկապներ:

Ինչպիսի պատճառներն են առաջացնում կուսակցութեան շարքերում ռաբուսունիստական տատանումներ:

ՏՐՈՑԿԻՉՄԸ ՀԱՍԱՀԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ԲՈՒՐԺՈՒԱԶԻԱՅԻ ԱՌԱ-
ԶԱՎՈՐ ԶՈՒՍՏՆ Ե

Լենինիզմին ամենից թշնամական հոսանքը հանդիսացել է ու հանդիսանում է տրոցկիզմը: Տրոցկիզմը—այդ նույն մենշեիզմն է, միայն այն տարբերութեամբ, վոր նա դիմել է ու դիմում է հեղափոխական բառերի, վորպեսզի թաքցնի իր խկական հակահեղափոխական մենշեիկյան բովանդակությունը: Այդ հատկու-

թյան, —առերես հեղափոխականութեան, —հետևանքով տրոցկիզմը առանձնապես վտանգավոր է: Սակայն գիտակից բանվորներն միշտ ընկնում են տրոցկիզմի թակարդը, հալած յուղի տեղ ընդունելով նրա շատախոսութեանը:

Տրոցկիզմն իր ծագման հենց սկզբից (դեռ 1905 թվի հեղափոխութեանըց առաջ) կատաղի պայքար էր մղում լեհաստանի տեսակետների դեմ, մեր կուսակցութեան լենինյան դեկավարութեան դեմ, բայլչեիզմի դեմ: 1917 թվի Հոկտեմբերից առաջ Տրոցկին մտավ մեր կուսակցութեան մեջ: Սակայն արդեն շուտով պարզվեց, վոր խոսքով «բայլչեիկ» դարձած Տրոցկին գործով այդպիսին չէր: Նա փորձում էր ողտադործել կուսակցութեան մեջ իր լինելը կուսակցութեանը ներսից ջայթայելու համար: Նա ջանիցս փորձեր է արել դուրս գալ լենինիզմի դեմ: Բայց և այնպես կուսակցութեան մեջ յեղած առաջին տարիներում Տրոցկին դեռ փոքր էր չափս յենթարկվում էր կուսակցական կարգապահությանը և այդ պատճառով կուսակցութեանը համբերում էր նրան իր շարքերում:

Լենինի մահից հետո Տրոցկին վորոշեց, վոր հասել է ժամանակը բացահայտ դուրս գալու, վոր թերևս նրան հաջողվի ստիպել կուսակցութեանը չեղվելու լենինյան ճանապարհից դուրս տրոցկիզմի ուղին: Սի բուռ իր համախոհների հետ միասին կատաղի պայքար սկսեց կուսակցութեան լենինյան դժի դեմ, կուսակցութեան ընկ: Ստալինի գլխավորած դեկավարութեան դեմ: Նա ստեղծեց իր ընդհատակյա տրոցկիստական կուսակցութեանը մեր կուսակցութեան ներսում, սկսեց ալրել հակահեղափոխական թուրքիկներ ու կոչեր, փորձեց 1927 թվի նոյեմբերին կազմակերպել հակախորհրդային ցույցեր Մոսկվայում ու Լենինգրադում: Այլևս անհնար է հանդուրժել տրոցկիզմը կուսակցութեան շարքերում: Կուսակցութեանը դուրս շարտեց իր շեմքից Տրոցկուն ու տրոցկիստներին, մերկացրեց նրա հակահեղափոխական դեմքը:

Սյգւլիսով տրոցկիզմը լիովին և ամբողջովին ցած դրովեց դեպի հակահեղափոխական բանակը, դարձավ, ինչպես ասում է ընկ: Ստալինը, հակահեղափոխական բուրժուազիայի առաջավոր չոկատը:

Վո՞րն է տրոցկիզմի էյութեանը:

Տրոցկիզմի էյութեանը, ինչպես ասել է ընկ: Ստալինը կուսակցութեան 16-րդ համագումարում հետևյալն է.

«ԽՍՀՄ մեր յերկրի բանվոր դասակարգի ու գյուղացիութեան ուժերով սոցիալիզմ կառուցելու հնարավորութեան թխտումը... Կյուղացիութեան հիմնական մասսաներին գյուղում սոցիալիստական շինարարութեան գործին ներգրավելու հնարավորութեան թխտումը... Կուսակցութեան յերկաթե կարգապահութեան անհրաժեշտութեան թխտումը, կուսակցու-

Թյան մեջ ֆրակցիոն խմբավորումների ազատության ընդունումը, արոցկիստական կուսակցություն կազմելու անհրաժեշտության ընդունումը»:

Տրոցկիզմի այդ տեսակետները բղխում են նրա թերահավատությունայն զննել բանվոր դասակարգի ուժերը, վոր իբր նա չի կարող իր յետևից տանել և սեյիալիզմի կողմը ներգրավել գյուղացիության հիմնական մասսաներին: Տրոցկիզմը ժխտում էր և ժխտում է բանվոր դասակարգի առումը դաշինքի հնարավորությունը միջակ գյուղացիության հետ և անխուսափելի յե համարում թշնամությունը բանվոր դասակարգի և գյուղացիության հիմնական մասսաների հետ:

Տրոցկին, ներկայումս վտարված լինելով բանվոր դասակարգի կողմից արտասահման դուրս և դալիս մեր ինդուստրացման տեմպերի ու խորհանդեսությունների ու կոլտեսուսությունների դեմ, գուշակում է խորհրդային իշխանության կործանում, զրքպարտում է բուրժուական մամուլը միջոցով կուսակցությանն ու խորհրդային Սիււթյանը: Նա հաղատում ու ճշարտությամբ ծառայում է միջադեպին իմպերիալիզմին, ամենայնուհանդերձ մասնակցություն ցույց տալով ՍՍՀՄ դեմ ինտերվենցիա պատրաստությունը:

Տրոցկիզմը խոչնդոտ է հանդիսացել սոցիալիզմի հաջող հարձակմանը: Գնթե կուսակցությունը չչախջախեր հակահեղափոխական արոցկիզմը, նրա հակամիջակային տրամադրությունները և թեւրահավատությունը դեպի սոցիալիստական շինարարությունը, կարող էին խախտել բանվորների ու գյուղացիների դաշինքի հիմքերը և այդպիսով իսկ ձախողել սոցիալիզմի հաջող շինարարությունը:

Միջադեպին ամբողջ բուրժուազիան ու յերկրի ներսում յեղած դասակարգային թշնամիները մեծ հույսեր էյին տածում դեպի արոցկիզմը: Տրոցկիստների պայքարը թեւավորում էր բուրժուազիային: Տրոցկիզմը բուրժուազիայի ձեռքը տալիս էր կուսակցության և խորհրդային իշխանության դեմ զրպարտությամբ թունավորված գեներ: Բուրժուազիան ամեն կերպ ոգնել և տրոցկիզմին կազմելու իր կազմակերպությունը, հույս ունենալով, վոր յեթե արոցկիզմը հաղթի, այդ կլինի խորհրդային իշխանության վերջը: Սակայն մեր թշնամիները չարաչար սխալվեցին իրենց հույսերի մեջ:

Տրոցկիզմի հետնորդներ հանդիսացան «ձախ» խոտորումները, վոր նկատվում էյին 1930 թվի դարնանը կոլխոզային շինարարության բնագավառում: «Ձախ» խոտորումներն արտահայտվեցին նրանով, վոր կուսակցության ու խորհրդային իշխանության տեղական մի քանի ղեկավարներ մոռացան լենինյան լոզունզը՝ միջակ գյուղացիությանը կամավոր կերպով սոցիալիստական շինարարությունը ներգրավելու մասին: Փոխանակ համոզելու միջոցով

գյուղացիներին կամավոր կերպով ներգրավելու կոլխոզները, «ձախ» խոտորումավորները սկսեցին օտիպել գյուղացիներին մտնել կոլխոզների մեջ: Նրանք հափտակվեցին տվյալ ոայոնի բոյոր գյուղացիական տնտեսություններին հարյուր տոկոսով կոլխոզներում համախմբելու նպատակով, առանդ համի առնելու առանձին ոայոնների ու մարդերի առանձնահատկությունները, այն ոայոնների ու մարդերի, փորոնք նոր եւին անոել կոլեկտիվացման ճանապարհի մրա: «Ձախ» խոտորումավորները փորձում էյին ցատկել անդնել կոլտեսուսական արտեյային ձեւի վրայով ուղղակի կոլեկտիվացման բարձրագույն ձեւին՝ կոմունային: Այդպիսի քաղաքականությունը միայն միսս էր բերում գյուղի սոցիալիստական վերակառուցմանը և ցուր էր ածում դասակարգային թշնամու ջրադադին: Ընկ. Ստայինի գեկայարությունը կուսակցությունն արագ մերկացրեղ «ձախ» խոտորումները և իսկեց «ձախ» խոտորումավորների ձեռքերին:

Վորն է հակահեղափոխական տրոցկիզմի ելուքյունը:

Ինչու է յե տրոցկիզմը համոզատում հակահեղափոխական բուրժուազիայի տաջալոր ջոկատը:

Ա.Ջ. ՈՊՈՐՏՈՒՆԻԶՄԸ ԿՈՒՍԱԿՑԻՆ ԱԳԵՆՏՈՒՐԱՆ Ե ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

Վորն է աջ ոպորտունիստների դիրքի ելուքյունը:

Աջ ոպորտունիստները դուրս յեկան կուսակցության՝ յերկրի ինդուստրացման ու ծանր ինդուստրիայի կուրսի դեմ, նրանք դուրս յեկան ինդուստրացման բարձր տեմպերի դեմ: Դրանով աջ ոպորտունիստները ձգտում էյին ձախողել՝ կապիտալիստական առաջավոր յերկրներին հասնել և անցնելու կուրսը: Ձգտելով կասեցնել ցածր ինդուստրիայի արագ աճումը, աջերը մեղ տանում էյին դեպի ցինաթափում թշնամիների հանդեպ, յերկրի պաշտպանունակության ձախողում: Դժմար յե հասկանալ թե ումն էր հարկավոր այդպիսի քաղաքականությունը:

Դյուղատնտեսության բնագավառում աջ ոպորտունիստները դեմ էյին կոլեկտիվացման դւ խորհանդեսությունների դարգացման, համատարած կոլեկտիվացման հիման վրա կուլակության, վորսեւ դասակարգի վերացման վերաբերյալ կուսակցության ընդունած կուրսին: Աջերը հենվում էյին ունեւոր կուլակային տնտեսություն վրա: Այդ դիրքը ցուղադիպում էր Կոնդրատեւի հակահեղափոխական վնասարարական կազմակերպության դիրքին:

Աջ ոպորտունիստները քարոզում էյին կուլակի հետ խաղաղ կենակցության քաղաքականությունը: Նրանք գտնում էյին, վոր կուլակը խաղաղ կերպով «ներաճում» է սոցիալիզմի մեջ: Այդ հայացքներն ամբողջությամբ համապատասխան էյին կուլակության շահերին, վորովհետեւ յեթե աջերին հաջողվեր իրենց յետևից տանել կուսակցությանը, այդ պատճառ կդառնոր կուլակները ու-

ժեղացմանը, սպեկուլյանտների, չարչիների ու ժեղացիների և նրանք կտրկադնեյին չքաւորաւ-միջակային գլուղադիւթաւնը: Այդպիսով աճերու հանդէս ելին գալիս փորայնս կուսակուլթյան իսկական աջակիցներ (աղենաւներ) կուսակուլթյան մեջ:

Այբերը այդ դանկանում ելին թե չեյին դանկանում, այսպես թե աշխատեալ, նրանք հետադնում ելին հակահեղափոխական միասարարական կադմակերպութիւնների «արտիուսակուլթյան» և մենչեիկներու աշխատանքը, փորոնք ձգտում ելին խղել սոցիալիստական չինարարութեան տեմպերը և քաւորել խորհրդաւին տնտեսութիւնը: Իդուր չե, փոր միասարարները ցուցմունք ելին տալիս դատարանում, փոր նրանք շատ բաներում իրենց հուսերը դրել ելին ինչպես տրոցկիստների, նույնպես և աջ ուղիտունիստների վրա:

Յեմ հատկապես նրա համար, փոր աջ ուղիտունիզմը արտադուլում ե անհետացող դատակարարների (կուսակուլթյան) հիմնական տարրերի դիմադրութիւնը, փորում հետեւ աճերի հաղթանակը կրահանդեհեա կապիտալիզմի մեռականգմունք մեր լեկուրում, առ քեբումն հանդիսանում ե գլխավոր վտանգ կուսակուլթյան մեջ:

Այ ուղիտունիստները խորով չեւին բաղատում սոցիալիզմի կառուցման հնարավորութիւնները ԽՍՀՄ-ում: Սակայն նրանք ասում ելին, փոր սոցիալիզմ կարելի չե կառուցել առանց ինդուստրիալիզմի, առանց կոլեկտիւիզմի, սուսուլիուս, ինքնահոսով, առանց յարմար դատակարարային պայքարի: Յեմ աղախով իսկ աջ ուղիտունիստները գործով սահեղին դեպի գլուղադիւթյան հիմնական մասսաների սոցիալիստական չինարարութեան մեջ ներդրումելու հնարավորութեան բազատումը, դեպի ԽՍՀՄ-ում սոցիալիզմ կառուցելու հնարավորութեան բացատումը, աղախով հայտարարելով իրենց սոցիալ-դեմոկրատական ելութիւնը:

Այբերը նույնպես խորով ճանաչում ելին կուսակուլթյան միանաւթիւնը և նրա մեջ յերկաթե կարգապահութիւնը: Իսկ գործով աջ ուղիտունիստները, ինչպես նաեւ տրոցկիստները, ֆրակցիա կադմեղին կուսակուլթյան դեմ պայքար մղելու համար: Պայքարելով կուսակուլթյան դեմ, աճերը փորձեր ելին անում համաձայնութեան պալու ջախջախման տրոցկիստների հետ:

Այ թերումը, ինչպես և տրոցկիզմը, կատարելապես խորտակեց: Կուսակուլթիւնը ջախջախեց աջ ուղիտունիզմը:

Այ թերման «առաջնորդները» հանդէս լեկան XVI համագումարում իրենց մեղալական ճառերով, հայտարարելով, փոր իրենք համաձայն են կուսակուլթյան գլխավոր գծին: Համագումարը մերկացրեց մինչեւ վերջ աջ ուղիտունիզմը և նրա առաջնորդների կեղծ լեկուլթները: Համագումարը աջ ուղիտունիստների հայացքները անհամատեղելի ճանաչեց կուսակուլթյան շարքերում լինելու հետ:

Միաժամանակ համագումարը ցույց տվեց, փոր ուղիտուն-

իստները վորձում են խաբել կուսակուլթյանը, ժամանակավորապես թաղցնելով իրենց զենքը, այն հաշվով, փոր նորից դուրս քաշեն այն, յերբ ալելի նպատակով պայմաններ կլինեն: Համագումարը կոչ արեց կուսակուլթյանը պայքարել աղախի յերկերեսանիւթյան և խաբեարկութեան դեմ, նա պահանջեց բոլոր իրենց սխալները խոստովանողներից ալախով պայքար մղել կուսակուլթյան գլխավոր գծի համար: Համագումարը դատապարտեց նույնպես հաշտութեան կուսակուլթյան բոլոր տեսակները ուղիտունիզմի նկատմամբ և կոչ արեց կուսակուլթյանը շարունակել պայքարը նեխման հաշտութեան դեմ, վորոնք, ինչպես ասում եր ընկ. Ստալինը «չեն հասկանում, կամ իրենց չհասկանալն են տալիս յերկու ճակատի վրա վճռական պայքարի անհրաժեշտութիւնը»:

Դեպքերը շուտով հաստատեցին համագումարի վորոշումների ճշտութիւնը: Այբերը փորձ արին նորից հանդէս գալ, այս անգամ դաշնակցաւ «ձախ» ուղիտունիստների հետ համաձայնութեան յեկան նրա համար, վորպեսզի յետ կասեցնեն ինդուստրիալիզմի բարձր տեմպերը, վորպեսզի պայքարեն կոլեկտիւիզմի և խորհրդաւիստութիւնների դեմ, վորպեսզի ցնցեն կուսակուլթիւնը, խախտելով նրա կարգապահութիւնը և տանելով ֆրակցիոն աշխատանք: Տեաքի համար պաշտպանելով կուսակուլթյան գլխավոր գիծը, Սիբցովը, Լոմինաձեն և մյուսները գործով յերկերեսանիւթիւն ելին անում և դավաճանական աշխատանք ելին տանում կուսակուլթիւնի դեմ: Այս աջ-«ձախական» բլուկը (միութիւնը) նույնպես ջախջախվեց:

Սոցիալիստական չինարարութեան հաջողութիւնները, ԽՍՀՄ աղղեցութեան աճումը ամբողջ աշխարհի բանվորների ու աշխատավորների շրջանում, սոցիալիզմ կառուցող մասսաների հսկայական խանդավառութիւնը, կուսակուլթիւնի լենինյան միասնութեան անասելի տմբացումը, — ահա ուղիտունիզմի դեմ պայքարի հանրագումարները:

Համ. ԿԿ (Բ) ներսում այժմ չկա այն ուղղիցիան, վորը կարող եր բացարձակ հակադրել իր հայացքները կուսակուլթիւնի գլխավոր գծին: Սակայն այդ չի նշանակում, վոր ուղիտունիզմի արտահայտութիւններ կուսակուլթիւնի մեջ ալլես չկան, վոր ուղիտունիզմի դեմ պայքարը կարելի չե ավարտաւ համարել:

Քանի դեռ մեր յերկրում շարունակվում ե սուր դատակարգային պայքարը, քանի դեռ կապիտալիստական խորտակվող տարրերի մնացորդները, յետ նահանջելով, շարունակում են կատաղի դիմադրութիւն ցույց տալ սոցիալիստական հարձակմանը, թեր-նամական դատակարգային աղղեցութիւնները շարունակում են իրենց արտացոլումը դանել կուսակուլթիւնի առանձին ողղկներում: Այնպես, ինչպես փոխման պարագայի համեմատ դատակարգային թշնամին փոխում ե սոցիալիստական չինարարութեան

դեմ, իր պայքարի ձևերը, վոր արդեն մեզ հայտնի չեն նախընթաց բացատրությունից, դրա նման ել ուղարկուհիստները մեր կուսակցության մեջ այժմ գործադրում են պայքարի նոր ձևեր կուսակցության գլխավոր գծի դեմ:

Ներկա չըջանում ուղարկուհիստները շատ դեպքերում չեն վրձնում բացարձակ դուրս դալ կուսակցության դեմ: Ընդհակառակը, նրանք հաճախ խոսքով հայտարարում են իրենց կուսակցության գծի կողմնակիցներ, սակայն գործով վոչ միայն վնջինչ չեն անում կուսակցության գիծը կիրառելու համար, այլ գործ են դնում իրենց ամբողջ ջանքերը, վորպեսզի խորտակեն այդ գիծը:

Այսպես՝ աջ ուղարկուհիստները ոգտագործում են ամեն մի խոչընդոտ սոցիալիստական շինարարության պլանները կատարելու մեջ, վորպեսզի թաղուն, րուսիկ-փուսիկ ապացուցեն, վոր մեր պլանները անիրագործելի չեն, վոր մեր վերցրած տեմպերը մեր ուժից վեր են, վոր պետք է շարժվել դանդաղ, չչտապել: Յուրաքանչյուր ձեզքվածք Փարրիկում, գործարանում, տրանսպորտում կամ կոլտնտեսության մեջ աջ ուղարկուհիստներն ոգտագործում են վորպես առիթ է պայքար տեմպերի կրճատման համար: Որոշալունտեսության մեջ աջ ուղարկուհիստներում աջերը նպատառում են կուլակային գլխողական տրամաբեբությանը, հացը թաղցնելուն պետությունից, քաղաքում են հացամթերման գործը: Փոխանակ բայլչեիկորեն պայքարելու սոցիալիստական շինարարության պլանների կատարման համար, աջ ուղարկուհիստները քաղաքում են այդ պլանները, մեզ յետ են տանում հին ձևով աշխատելու, յետ են տանում դեպի կապիտալիզմը:

Ինչուսն է աջ ուղարկուհիստի էյուքյունը: Ինչու աջ քեֆումը այժմ հանդիսանում է վորպես գլխավոր վտանգ կուսակցության մեջ:

«Աս» ԽՈՏՈՐՎՈՂՆԵՐԸ ԱԶԵՐԻ ԳՈՐԾԱԿԻՑՆԵՐՆ ԵՆ

«Աս» խոտորվողները յետ չեն մնում աջերից, նրանք ողնում են կուլակներին մի ուրիշ կողմից, թաղնվելով «հեղափոխական» Ֆրադներով: Նրանք խեղաթյուրում են Լենինի ուսմունքը սոցիալիզմի մասին և սարի պես կանգնած են մանր-բուրժուական հավատարեցման համար աշխատավարձի խնդրում, վորը պատճառ է դառնում բանվորական ուժի հոսունությունը և բանվորների վոքակի ցածրացմանը, լավագույն պրոլետարական կողմերի փոխացմանը: Նրանք կոլեկտիվացման թղթային թվերի յետևից են ընկած, ուղում են կոլտնտեսների արտելային ձևից ուղղակի թոչն կոմունային, առանց այդ անցման համար պատասխելու: Նրանք խանդարում են կոլտնտեսների կաղմակերդուրեն-տնտեսական ամրացմանը: Նրանք դեմ են դուրս գալիս տնտեսաշարի դեմ և դիմագրկության կողմնակիցներ են հանդիսանում արտագրության մեջ, տրանսպորտում, ամբողջ աշխատանքում:

Այդպիսով «Աս» խոտորվողները գործով միաձուլվում են աջերի հետ և հանդիսանում են նրանց գործակիցներն ու դաշնակիցները:

Ինչուսն են արտահայտվում աջ և «Աս» ուղարկուհիստի էյուքյունը մերկայումս: Ինչու «Աս» ուղարկուհիստները հանդիսանում են վորպես աջերի գործակիցներ:

ՀԱՎԱՀԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ՏՐՈՑԿԻՉՄԻ ՎՈՏԵԶԳՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԹԵՈՐԻԱՅԻ ՀԱՎԱՏՈՒՄ

Ուղարկուհիստները չեն քաշվում իրենց հակակուսակցական հայացքները խցիկ պրակտիկ աշխատանքում, խորհրդային ու տնտեսական կաղմակերպությունների մեջ, ձեռնարկություններում, խորհունտեսություններում ու կոլտնտեսություններում: Նրանք, ոգտվելով առանձին բայլչեիկներին անհոգությունից, փորձում են դրոհել հեղափոխական մարքսիստական-լենինյան թեորիայի վրա, աղղել կուսակցության յերիտասարդ անդամներին մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության վրա, բաններին մարքսիստական-լենինյան դաստիարակության վրա: Վորներին ու գլուղացիներին քաղաքական դաստիարակության վրա:

Այսպես, մոտ ժամանակներս ընկ. Ստալինը մերկացրեց մեր բայլչեիկյան կուսակցության պատմության գրքերին ու առանձին հոգվածների հակահեղափոխական տրոցկիստական հյուսթյունը («Բայլչեիկի մի պատմության միջանի հարցերի մասին»):

Այդ աշխատությունների հեղինակները՝ նախկին մենչեիկ Սլուցկին, Վոլոսկիլչը և մյուսները փորձում էին տրոցկիստներն մեկնաբանել մեր կուսակցության պատմությունը, այնպես նկարագրելով, վոր Լենինը իբր թե մինչև 1917 թ. չի պայքարել ուղարկուհիստների դեմ միջադպին բանվորական շարժման մեջ, վոր Լենինը, իբր թե, «խակական բայլչեիկ» դարձավ միայն փոխարկյան հեղափոխությունից հետո և այլն: Այդ ամբողջությունը նման է նրան, ինչ գրում է հակահեղափոխական ստալին Տրոցկին, վորը հաստատում է, թե բայլչեիկները հոկտեմբերին հաղթեցին միայն նրա համար, վոր Լենինը 1917 թ. Տրոցկու գիրքում կանգնեց, նրանից փոխ առավ (Տրոցկուց) հեղափոխության էյուսթյան ու խնդրի մասին նրա հայացքները:

«Տրոցկիստական այդ կոնարարանություն» նպատակն է, ինչպես շատ տեղին անվանել է այդ գրվածքները ընկ. Ստալինը, կասկած սերմանել կուսակցության յերիտասարդ անդամների մեջ Լենինի ուսմունքի մասին, այդպիսով պատկազերծ անել նրանց աչքում Լենինի բայլչեիկից, սողանցք բանալ տրոցկիզմի համար, դարձնել կուսակցությունը տրոցկիստական ուղու վրա:

Ինչպես եր վոր լույս տեսան բայլչեիկական ժուրնալներում և հրատարակություններում այդ տրոցկիստական զրգարակալ գրվածքները:

Այդ պատահեց այն պատճառով, վոր միքանի բայլէիկներ թուլացրել էյին իրենց զգոնութիւնը ոպորտունիզմի և հակահեղափոխական տրոգիկիզմի նկատմամբ, վճռել էյին, քանի վոր տրոց-կիստներն ու ոպորտունիստները ջախջախված են, ապա ուրեմն կարելի չե հանգիստ լինել, կարելի չե դադարել յերկու աչքով նայելուց, բայլէիկիզմի թշնամիներին հետեւելուց: Այդ ընկերները, ինչպես գրում եր ընկ. Ստալինը, հայտարարել են «նեխված լիբե-րալիզմ» դասակարգային թշնամու և նրա աջակիցների նկատ-մամբ, հայտարարել են «հանցագործութեան հասնող քայլապետ-գութեան, բանվոր դասակարգին դավաճանելու աստիճան քայլա-քայլութեան»:

Հենց այդ նեխված լիբերալիզմի հետեանքով տրոցկիստա-կան և կիսատրոցկիստական իդեանների աղբեցութիւնը արտա-հայտվել և նաև պատմագիր-բայլէիկիկների մի շարք աշխատանք-ներում, վորտեղ մեր կուսակցութեան պատմութեան հարցերի լուսարանման մեջ թույլ են տրվել այնպիսի սխալներ, վորոնք ջուր են լցնում տրոցկիստական կոնտրաբանդիստների ջրաղացին: Որինակ՝ այդպիսի սխալներ են արել «Համ. ԿԿ (բ) պատմութիւ-նը» կոլեկտիվ աշխատութեան մեջ, վոր լույս ե տեսել ընկ. Յա-րուսլավսկու խմբագրութեամբ, վարը աչքաքող ե արել այդ սխալ-ները:

Ընկ. Ստալինի նամակի խոչորագույն նշանակութիւնը հենց ներանումն է, վոր նա մտքիլիզաֆիայի չե յենթարկում ամբողջ կու-սակցութեան ուշադրութիւնը բայլէիկիկների ամբողջ բանակի իսկական բայլէիկական դաստիարակութեան խնդիրներին վրա, կոչ ե անում կուսակցութեան բոլոր անդամներին, բոլոր կուսակ-ցական կազմակերպութիւններին ուժեղացնելու իրենց զգոնու-թիւնը և անհաշտութիւնը ոպորտունիզմի դեմ պայքարում:

Ինչո՞ւմն ե հակահեղափոխական տրոցկիզմի վտնագու-թյունների էյուր-թյունը քեորիայի փրնտում:

Ինչո՞ւմն ե ընկ. Ստալինի նամակի ոշանակութեանը («Բայլէիկիզմի պատմութեան մի քանի հարցերի մասին») կուսակցութեան և բանվոր դասակարգի համար:

Հակահեղափոխական տրոցկիզմը, աջ և «ձախ» ոպորտու-նիստները մերկացված են և գլխովին ջախջախված: Սակայն կու-սակցութեան համար նրանց թշնամական հայացքների մնացորդ-ները շարունակում են դեռնալ, ինչպես տեսնում ենք, բուն դեռլ կուսակցութեան առանձին շերտերի մեջ:

Այդ պանիկորները, դրանք բուրժուական աշխատեցողներ են, կուստոմսերով քաղքենիներ են, և «ձախ» խոտորվողներ — ջախ-ջախված ոպորտունիստ հոսանքների մնացորդները — հանդիսանում են վորպես բանվոր դասակարգի վրա բուրժուական աղբեցու-թիւնների արտահայտիչներ, վորպես մի գործիք մեր ներքին ու միջազգային դասակարգային թշնամիների ձեռքին: Նրանք ար-

գելակում են հաղթական սոցիալիստական հարձակումը, նրանք խանգարում են սոցիալիզմի կառուցման գործը:

Յերկու ճակատի վրա պայքարը սոցիալիզմի հաղթութեան դրավականն է: Այդ պատճառով յերկու ճակատի վրա անխնա պայ-քարը սոցիալիստական հարձակման, ինչպես բացարձակ, նույն-պես և թագնված աջ ու «ձախ» կազմալուծիչների դեմ հակահե-ղափոխական տրոցկիզմի հայացքների մնացորդների դեմ, ամեն տեսակի նեխված հաշտութեան հետեանքների մնացորդների դեմ շարունակում ե մնալ անհրաժեշտ պայման սո-ցիալիստական հարձակման հաջողութեան համար: Կուսակցու-թիւնը պայքար ե տանում և պետք ե տանի այդ պայքարը յեր-կու ճակատի վրա, մանավանդ աջ ոպորտունիզմի դեմ, վորպես գլխավոր վտանգի, ամբողջ բայլէիկական անհաշտութեամբ և հաստատակամութեամբ:

Ինչո՞ւ կուսակցութեան պայքարը բոլոր տեսակի ոպոր-տունիստների դեմ գլխավոր պայման ե հաղթական սոցիա-լիստական հարձակման համար:

ՀԱՄ Կ(բ) ԿԿ ՅԵՎ ԿՎՀ: ԼԵՆԻՆ ՅԵՎ ՍՏԱԼԻՆ

Յարական ընդհատակյա աշխատանքից դեպի ամբողջ ճակա-տով սոցիալիստական հարձակման և համաշխարհային հեղափո-խական շարժման ղեկավարութիւն — ահա բայլէիկիկների կու-սակցութեան ժառանգորդ հեղափոխական ուղին, շնորհիվ նրա ա-ռաջորդների և նրա Կենտրոնական Կոմիտեի ճիշտ ու հմուտ ղեկավարութեան:

ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՂԵԿՎԱՐ ԾՏԱՐԵՆ

Կուսակցութեան գլուխ ե կանգնած ղեկավար շտաբը — Կենտ-րոնական Կոմիտեն, վորն ընտրվում ե կուսակցութեան հերթական համագումարներում: Նա կազմվում ե լավագույն վաստակավոր բայլէիկիկներից, լենինյան հին գվարդիայի մարտիկներից, վորոնք Լենինի ու Ստալինի հետ ու նրանց ղեկավարութեամբ անցել են հեղափոխական պայքարի խոտագույն դալորը: Լենինի մահից հետո ընկ. Ստալինի կողմից ղեկավարվող այդ շտաբը գլուխ ե կանգնած ամբողջ ճակատով ծավալուն սոցիալիստական հարձակ-մանը և կուսակցութեանը, բանվոր դասակարգին, կոլտնտեսա-կաններին և գյուղացիութեանը չքավորա-միջակային մասնանե-րին տանում ե լենինյան ուղիով: ԿԿ ղեկավարութեամբ մենք կա-ռուցում ենք և կկառուցենք սոցիալիզմը:

Կուսակցութեան XVI համագումարում ընտրված Կենտրոնա-կան Կոմիտեն կազմված ե 71 անդամներից և ԿԿ անդամների 67 թեկնածուներից:

Քաղաքական ամբողջ աշխատանքը ղեկավարելու համար ԿԿ ընտրում է Քաղաքական բյուրո (Քաղբյուրո)։ Քաղբյուրոյի կազմի մեջ մտնում են՝ ընկ. ընկ. ՎՈՐՈՇԻՆՈՎ Կ. ՅԵ., ԿԱԳԱՆՈՎԻԻ Լ. Մ., ԿԱԼԻՆԻՆ Մ. Ի., ԿԻՐՈՎ Ս. Մ., ԿՈՍՍԻՏՈՐ Ս. Վ., ԿՈՒՅԵՐՇԵՎ Վ., ՄՈՒՈՏՈՎ Վ. Մ., ՈՐՁՈՆԻԿԻՉԵ Գ. Կ. և ՍՏԱԼԻՆ Ս. Վ.։ Քաղբյուրոյի անդամութան թեկնածուներ՝ ընկ. ընկ. ՊԵՏՐՈՎՍԿԻՅ, Գ. Ի. ՉՈՒԲՍՐ Վ. ՅԱ., ՄԻԿՈՅՍՆ Ս. Ի.։

Կադմակերպչական աշխատանքները վարելու համար ընտրվում է Կադմակերպչական բյուրո (Կադբյուրո)։ Կադբյուրոյի մեջ են մտնում ընկ. ընկ. [REDACTED], ԲԱՌԻՄՍՆ Կ. Ն., [REDACTED], ԳԱՄԱՐՆԻԿ ՅԱ. Բ., ԿԱԳԱՆՈՎԻԻ Լ. Մ., [REDACTED], ՄՈՍԿՎԻՆ Ի. Մ., ՊՈՍՏԻՇԵՎ Պ. Պ. և ՍՏԱԼԻՆ Ի. Վ.։

ԿԿ քարտուղարներ են հանդիսանում ընկ. ընկ. ՍՏԱԼԻՆ Ի. Վ. (գլխավոր քարտուղար), ԿԱԳԱՆՈՎԻԻ Լ. Մ. և ՊՈՍՏԻՇԵՎ Պ. Պ.։

Կարմիր բանակի քաղաքական աշխատանքի իր ղեկավարումը թյունը ԿԿ իրականացնում է ԲԳԿԻ Քաղաքական վարչության միջոցով, իսկ միաժամանակ հանդիսանում է ԿԿ ռադմական բաժինը։ ԲԳԿԻ ՔԿ պետն է ՅԱ. Բ. ԳԱՄԱՐՆԻԿԸ։

Ի՞նչ խնդիրներ է կառարարում ՀամԿ(բ)Կ Կենտրոնական Կոմիտեն և ինչպե՞ս է նա կառուցված։

ՀԱՄԿ(բ)Կ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ՎԵՐԱՀՍԿԻՉ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ

ՀամԿ(բ)Կ Կենտրոնական վերահսկիչ Հանձնաժողովը պատկանում է կանգնած կուսակցության ղեկնյալ միասնությունը, անհաշտ պայքար է մղում կուսակցության մեջ ամեն պետակ հակախնդրանքներ թեքումների դեմ և առանձին կուսակցականների կողմից կուսակարգապահության խախտումների դեմ։ Դրա հետ միասին նա միջոցառումներ է մշակում լավացնելու խորհրդային ու անտեսական ազդարարը, անխնա պայքարելով բյուրոկրատիզմի, անշարժության և դանդաղկոտության դեմ։ Այդ նպատակով ԿԿ ՀԽԿԿ կուսհամագումարի փորձումով միացած է (ընկ. Լենինի առաջարկությամբ ընդունված) Բանվորա-Գյուղացիական Տեսչության ժողովրդական Կոմիտեի անունը։

ԿԿ Հ խոշոր աշխատանք է տարել կուսակցության շարքերի միասնության ամրացման գործում, կուսակցությունից վտարելով հակահեղափոխական տրոցկիստներին և մաքրելով կուսակցությունը ամբողջությամբ անտրոցկիստներից, վերջինք չեն ցանկանում խոստովանել և ուղղել իրենց սխալները։ ԿԿ Հ կադմակերպել է կուսակցության շարքերի միջանի ստուգումները, վերջինք ընթացքում հետաքրքիր իր շարքերից տասնյակ հազարավոր սոցոսկան ու քայքայված ելեմենտներ։ ԿԿ Հ-ԲԳՏ նույնպես անցկացրեց խորհրդային ազդարարի գործը՝ մաքրելով ազդարարը ցարական չինով-

նիկներից, բյուրոկրատներից և քայքայված ծառայողներից, կարված բանվորա-գյուղացիական մասսաներից։

ԿԿ Հ նախագահը և ԲԳՏ ժողովրդական կոմիտեի և հանդիսանում ընկ. ՅԱ. Ե. Ռուժնևսկի։

Ի՞նչ խնդիրներ են դրված ՀամԿ(բ)Կ Կենտրոնական վերահսկիչ Հանձնաժողովի վրա։

Վ. Ի. ԼԵՆԻՆ (ՈՒՎՅԱՆՈՎ)

«Առաջին բալլանիկ, ՀամԿ(բ)Կ հիմնադիր և կադմակերպիչ—վարչի ի Լենին — գրում էր կուսակցության ԿԿ իր կուսակցության մեջ մտնողների մասին» — հիմնեց մեր սոցիալատյա կուսակցությունը, կառուցում էր այն տարեց տարի, առաջնորդում էր կուսակցությունը ցարիզմի հարվածների տակ, սովորեցնում ու կոմիտե էր այն կատարյալ պայքարում բանվոր դասակարգի դավաճանների դեմ։ Լենինի ղեկավարությամբ կուսակցությունը հաղթեց հեղափոխության։ Լենինը հիմնադրեց և աշխարհում առաջին սոցիալատյան պետություն և առաջին նախագահն է ՍՍՀՄ ժողովրդական։

Վ. Ի. Լենինը (Ուլյանով) ծնվել է 1870 թ. ապրիլի 23-ին, Սիմբիրսկ քաղաքում, ժողովրդական դպրոցների դիրեկտորի ընտանիքում։ Պատանեկական հասակից Վ. Ի. իր կյանքը նվիրեց բանվոր դասակարգի աղատաբանության գործին, սոցիալիզմի գործին։ Լենինի կյանքից ու գործից անբաժան է մեր յերկրի ու ամբողջ աշխարհի բանվորների ու գյուղացիների հեղափոխական պայքարի պատմությունը, սկսած անցյալ դարի 90-ական թվականներից, անբաժան է մեր կուսակցության պատմությունը, իսկ ԿԿ կադմակերպել ու սնել է Լենինը։

Վարչի ի Լենինը ղեկավարությամբ մեր կուսակցությունը իշխանության գլուխ անցավ, պահեց ու ամրացրեց այդ իշխանությունը, ամրապնդեց դաշինքը բանվոր դասակարգի ու գյուղական չքավորության և գյուղացիության հիմնական մասսաների միջև։ Այժմ ՍՍՀՄ-ում կենսագործվող սոցիալիստական շինարարության մեծ ծրագիրը նախագծված է Լենինի կողմից և նրա պատգամների կատարմանն է ուղղված մեր կուսակցության գլխավոր գործը։

Լենինը ղեկավարեց աշխարհում առաջին սոցիալատյան պետության ղեկավարումը։ Նրա ղեկավարությամբ մեր կուսակցությունը և յերկիրը հաջողությամբ վերջացրին քաղաքացիական պատերազմը։ Լենինի անունը Կարմիր բանակի շարքերում վերջին դրոշ է հանդիսանում ամրացնելու նրա մարտական հզորությունը դալիք մարտերի հաղթանակի համար։

Վարչի ի Լենին անհաշտ, տալուն բալլանիկ էր։ Նա անխնա պայքար էր տանում բանվոր դասակարգի դավաճանների դեմ,

ուսակա՛ն ու միջադպի՛ն մենչեկի՛նների և տրոցկի՛զմի դեմ, կուսակցու՛թյան գծից ամեն տեսակ տատանումների ու թեքումների դեմ, կուսակցու՛թյան ներսում ֆրակցիաներ ու խմբակցու՛թյուններ ստեղծելու ամենափոքր անգամ փորձերի դեմ: Լենինը մեզ սովորեցնում էր ամրացնել կուսակցու՛թյան միասնու՛թյունն ու յերկաթե կարգապահու՛թյունը:

Նա բաղլեկի՛մի մեծագու՛յն թեորեալի՛ն էր, ամենահալատաբեր՛մ հեռեողը Մարքսին և Ենգելսին, փորձեց մեզ տվեցին իրենց ուսմունքը՝ պրոլետարիատի ազատագրու՛թյան մասին: Լենինը հանճարեգործն շարունակեց, դարգացրեց ու լրացրեց այդ ուսմունքը նոր սրբադպի համեմատ, հարմարեցնելով պրոլետարական հեղափոխու՛թյան մեջ բանվոր դասակարգի նոր խնդիրներին: Լենինի ուսմունքը — լենինիզմը «Իմպերիալիզմի և պրոլետարական հեղափոխու՛թյան դարաշրջանի» (Եսոխայի) մարքսիզմն է»:

Լենինը Կոմունիստական Ինտերնացիոնալի հանճարեղ կազմակերպիչն ու առաջնորդն էր: Համաշխարհային հեղափոխական շարժումը, փորն անընդհատ, որը-որին աճում ու ծավալվում է, զարգանում է Լենինի իդեաների նշանաբանով, լենինիզմի նշանաբանով: Լենինը մեծ մարտիկն էր ամբողջ աշխարհի ճնշված ազգու՛թյունների ազատագրու՛թյան համար: Նա ուներ անդուգական հեղինակու՛թյուն և ոգավում էր սիրով ու հարգանքով բանվոր դասակարգի, աշխատավորների, ամբողջ աշխարհի ճնշվածների ամենալայն մասսաների շրջանում: Յերկրագնդի վրա չկա մի անկյուն, փորտեղ չքավորները չճանաչեն, չիմանան Լենինի անունը և չարատանեն այդ անունը հաստատ հավատով, փոր Լենինի գործը, սոցիալիզմի գործն ամբողջ աշխարհում հաղթանակ և տանելու:

Լենինը մեռավ 1924 թ. հունվարի 21-ին: Ծանր հիվանդու՛թյունը, փոր հետեանը էր այն հսկայական աշխատանքի, փոր տանում էր Լենինը, չունենալով փոչ մի որ հանդիստ,—բալբայեց նրա որդանիզմը: Կուսակցու՛թյունն ու Կոմունիստական Ինտերնացիոնալը կոպրին իրենց առաջնորդին և ուսուցչին: Սակայն այդ ծանր կորուստը, հսկառակ մեր բոլոր թշնամիների հույսերի, չթուլացրեց ՀամԿ(բ)Կ կամքը, չբեկեց Կոմունիստական Ինտերնացիոնալին: Կուսակցու՛թյունն ստեղծելու և նրան բաղլեկի՛յան կադրերով կոփելու Լենինի տանյակ տարիների աշխատանքն իրավ չանցավ: Կուսակցու՛թյունն աճում ու ամրանում է, ղեկավարվելով լենինյան մեծ ուսմունքով: Կուսակցու՛թյունը վերափոխում են մարտերում կոփված բաղլեկի՛ները, Լենինի հավատարիմ աշակերտներն ու հետևորդները, նրա Կենտրոնական Կոմիտեն ու սրա ղեկավար ընկ. Ստալինը:

Ինչո՞ւմն է Լենինի դերն ու նշանակու՛թյունը ուսական և միջազգային պրոլետարական հեղափոխու՛թյան համար:

Լենինի լավագույն աշակերտներից ու ղեկավարներից լավագույնը, նրա մեծ գործի շարունակողը հանդիսանում է «հեղափոխու՛թյան յերկաթե ղեկավոր» Հովսեփ Վիստարիոնովիչ Ստալինը (Զուգաշվիլի) —մեր Կուսակցու՛թյան ԿԿ գլխավոր քարտուղարը:

Ընկ. Ստալինը ծնվել է 1879 թ.: Կոչիկների ֆաբրիկայի բանվորի վարդի. նա իր հեղափոխական գործունեությունը սկսել է շատ տարիներ առաջ, ցարական ընդհատակյա աշխատանքի շրջանում, ժանելով բաղլեկի՛նների կուսակցու՛թյան մեջ 1898 թ.: Նա աճեց և կուսակցական աշխատանքի բոլոր աստիճանները — սկսած բանվորական խմբակների շրջանում պրոպագանդիստից մինչև բաղլեկի՛յան կենտրոններում ղեկավար աշխատանքը, տեխնոլոգիա կուսակցու՛թյան աշխատանքն ուղղելով ցարական ինքնաշարժի՛յան դեմ: Բանտերն ու լքսորները չմեղցրին նրա մեջ հեղափոխականի վրդին: Հեղափոխու՛թյան տարիներում, ինչպես և ընդհատակյա աշխատանքի տարիներում ընկ. Ստալինը դանդաղում էր ամենապատասխանատու և վտանգավոր պաշտոններում:

Գործի բանակի գոյու՛թյան հենց առաջին որերից ընկ. Ստալինը Լենինի անմիջական ղեկավարու՛թյամբ տանում էր Կարմիր բանակի շինարարու՛թյան և պալքարի գործը: Ցարիցինի լաշապառու՛թյունը, Պիտերի պահպանումը, 1919 թ. լեհական հաղթանակի հակահարվածի կազմակերպումը, Դենիկինի գործերի դեմ կոպիլը, 1920 թ. օպերտիլ լեհերի յերկրորդ հակահարվածի կազմակերպումը, և վերջապես, Վրանդելի ջախջախումը — ահա քաղաքացիական պատերազմի պատճու՛թյան այս բոլոր հերոսական ճշերը սերտորեն կապված են ընկ. Ստալինի անվան հետ. Լենինն ու կուսակցու՛թյան ԿԿ ընկ. Ստալինին միշտ ամենափճուկան ճակատներն էին ուղարկում:

Ընկ. Ստալինի մեծագույն ծառայու՛թյունը, այդ նրա պալքարն է լենինիզմի անադարտու՛թյան համար, լենինյան ուսմունքը խեղաթյուրելու ամեն տեսակ փորձերի դեմ: Յերբ Լենինը կենդանի յեր, ընկ. Ստալինը նրա ամենամոտ և հավատարիմ ոգնապա՛ն էր՝ ոպրտունիզմի դեմ լալքարում: Լենինի մահից հետո, ընկ. Ստալինն այդ գիծը շարունակում է նույն տոկունու՛թյամբ և հետևողականու՛թյամբ: Ընկ. Ստալինի ղեկավարու՛թյամբ կուսակցու՛թյունը ջախջախեց հակահեղափոխական տրոցկիզմն ու ալոպրտունիստներին, կուլակու՛թյան այդ ագենտուրային: Ընկ. Ստալինի ղեկավարու՛թյան շնորհիվ, կուսակցու՛թյունը կարողացավ պաշտպանել մի յերկրում սոցիալիզմ կառուցելու լենինյան թեորիան, փորն ամենից շատ հարձակման էր յենթարկվում ոպրտունիստների կողմից:

Ընկ. Ստալինը ժամանակին ու վարոչակիորեն գրեց յերկրի ինդուստրացման, կոլտնտեսական ու խորհատեսական շինարարու՛թյան հիման վրա գյուղատնտեսու՛թյան սոցիալիստական վերափոխու՛ցման խնդիրները, յոգունդ ավեց կուլակու՛թյունը փոր-

պէս դասակարգ համառարած կոչեկախփացման հիման վրա վերացնելու մասին: Ընկ. Ստալինը ծափալել ու ծափալում և Մաքս և Լենինի ուսմունքը ներկա չըջանում: Նա՛ առաջադրեց տեխնիկային տիրապետելու խնդիրը, նշեց ժամանակակից պայմաններում տնտեսական շինարարութեան վեց պայմանները (ցուցումները): Ընկ. Ստալինի տված ցուցումները լենինյան մոտեցման որինակ են հանդիսանում՝ լուծելու սոցիալիստական շինարարութեան և միջազգային պրոլետարական հեղափոխութեան արժատական խնդիրները: Այդ ցուցումները կուսակցութեան ու բանվոր դասակարգի գլուխ են հանդիսանում սոցիալիստական շինարարութեան ձախտներում մղվող պայքարում:

Լենինից՝ պահանջում և կուսակցութեան յերկաթյա միաձուլութեան: Հատկապէս կուսակցութեան այդպիսի միաձուլութեան մենք ունենք ներկա չըջանում: Յեւ զբան կուսակցութեանն ամենից առաջ պրոլետական և ճիշտ, հմուտ ղեկավարութեան՝ լենինյան գործի լավագույն շարունակողի — ընկ. Ստալինի կողմից:

Ընկ. Ստալինը համաշխարհային կոմունիստական շարժման մեծ թեորետիկն ու առաջնորդն է:

Ընկ. Ստալինի ղեկավարութեամբ Կոմունիստական ինտերնացիոնալը վերակառուցեց իր շարքերը միջազգային կոմունիստական շարժման նոր խնդիրներին համեմատ, ամբողջեց ու ընդլայնեց իր շարքերը, ջախջախեց հակահեղափոխական տրոյկիզմը՝ նրա մեջ մտնող բոլոր կոմկուսակցութեաններում, կենտրոնացրեց կրակն աջ և «ձախ» ոպորտունիստների վրա: Ընկ Ստալինի ցուցումներով մշակվել և Կոմունիստական ինտերնացիոնալի ծրագրերը: Ծավալվող հեղափոխական շարժումն ամբողջ աշխարհում ընթանում և Կոմինտերնի լոգոնշներով, վորը ղեկավարվում և համաշխարհային պրոլետարական հեղափոխութեան առաջնորդը՝ ընկ. Ստալինի կողմից:

Հանձինս ընկ. Ստալինի Խորհրդային Միութեան և ամբողջ աշխարհի բանվորներն ու աշխատավորներն ունեն իրենց մեծ առաջնորդին, վորն իր մեջ և մարմնացրել իր ուսուցչի — Լենինի ամբողջ կարողութեանն ու հանճարեղութեանը:

ՀԱՄԼԿՅԵՄ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՈԳՆԱԿԱՆՆ Ե
ՀԱՄԼԿՅԵՄ ՅԵՎ ՆՐԱ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Խորհուրդների իշխանութեան համար Հոկտեմբերյան պայքարն ընթացավ հեղափոխական բանվորական յերիտասարդութեան ակախի մասնակցութեամբ: 1918 թվին յերիտասարդական հեղափոխական տարրեր խմբակներեց ու միութեաններեց կողմակերպվել և բայշէկիկյան կոմյերիտմիութեան, վորը ժիւշէկ ալժմ մեծացել և միջանի անդամ: Քաղաքացիական պատերազմի տրեքին կոմյերիտականները կոմում եյին ամենավտանգավոր դա-

յոններում: Քաղաքացիական պատերազմի ձախտներում իր մասնակցութեան համար կոմյերիտմիութեանը պարգևատրված և կարմրադրոշի շքանշանով:

Համամիութենական Լենինյան Կոմունիստական Յերիտասարդութեան Միութեանը (ՀԱՄԼԿՅԵՄ) ընդգրկում և իր մեջ հինգ միլիոնից ավելի բանվոր, կոլտնտեսական և դյուղական յերիտասարդութեան: Կոմյերիտմիութեան աշխատանքն ընթանում և կուսակցութեան ղեկավարութեամբ: Կոմյերիտմիութեանը հանդիսանում և կուսակցութեան հավատարիմ ողնականը, նրա ուժակը: Կոմյերիտմիութեանը կոմում և բանվորների ու աշխատավոր յերիտասարդ սերունդներեց ամուր բայշէկիկյան փոխորդը (սմենա):

Կոմյերիտմիութեան ամբողջ ուլին — դա պրոլետարական դիկտատուրայի համար մղած հեղափոխական հերոսական պայքարի ուլին է: Ահա թե ինչու Կոմյերիտմիութեանը կոչվում և Լենինյան Կոմյերիտմիութեան: Նա այդպէս և կոչվում նաեւ նրա համար, վոր իր անդամներին դաստիարակում և լենինյան ուսմունքի վնգով, սովորեցնում և նրանց աշխատել Լենինի նման:

Ի՞նչ և նշանակում յերիտասարդութեանը կրթել լենինից՝ վնգով:

«Այդ նշանակում և, —ասում և ընկ. Ստալինը, — առաջին՝ նրա մեջ արժատացնել այն դիտակցութեանը, վոր մեր յերկրում սոցիալիստական շինարարութեան հաղթանակը հնարավոր և և անհրաժեշտ: Այդ նշանակում և, յերկրորդ՝ ամբացնել նրա մեջ այն համոզումը, վոր մեր բանվորական պետութեանը միջազգային պրոլետարիատի դավալն և, վոր նա բոլոր յերկրներում հեղափոխութեանը ծավալելու բաղան և, վոր մեր հեղափոխութեան վերջական հաղթանակը հանդիսանում և միջազգային պրոլետարիատի գործը: Այդ նշանակում և, յերրորդ՝ յերիտասարդութեանը դաստիարակել դեպի կոմունիստական կուսակցութեանը մըտանութեան վնգով»:

Ինչո՞ւ Կոմյերիտմիութեանը կուսակցութեանն ազնականն և Խանդիսանում:

ԿՈՄՅԵՐԻՏՄԻՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ
ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ընկ. Ստալինի ցուցումները Կոմյերիտմիութեանը կմտաբում և պատվով: Նա մշտապես գտնվում և սոցիալիստական շինարարութեան առաջավոր դիրքերում: Դնկպրոստրոյը, Խաղնկոստրոյը, Ստալինգրադի տրակտորի գործարանները, Մադնկոստրոյը, Դոնբասը և սոցիալիստական արդյունարարութեան շատ ուրիշ բերդեր կառուցվեցին և լայնացան Կոմյերիտմիութեան ակախի մասնակցութեամբ: Սոցիալիստական մրցակցութեանն ու հար-

իսկապիտալիզմի սկզբնավորումը կոմյունիստականները մեջ և
սակավորումը և նրանց մեջ համարյա ամբողջ կոմյունիստական-
ությունը: Կոմյունիստականները 70 տոկոսը հարվածայիններ են:

Կոմյունիստականները ակտիվ մասնակցում են նույնպես սո-
ցիալիստական շինարարությանը դրողում: Գյուղական կոմյունի-
ստականները կուսակցության ղեկավարության կողմակերպում
են փոխանակություններ, աշխատում են խորհրդանոսություններ-
ի մեջ և այնպես նրանք կոմունիստական աշխատանքի սթենակ-
ներ են ցույց տալիս:

Կոմյունիստականների հերոսական աշխատանքի ահա մի սթենակ
կարգավորումը արեկտորչինում, կոմյունիստական Գոլուբովի պոետու-
մի համաձայն:

«Յերը ճեղքված հայտարարվեց, մենք կազմակերպեցինք
հարվածային կոմյունիստական գումարտակ: 60 յերիտառորդ
սեպտեմբեր քանկություններ էինք: Պրորաբ Կուլինինը ամբի 19-ին
մեղ ցույց տվեց, թե ինչպես պետք է բետոնել, և մեղ ա-
ռաջարկեց աշխատանքի: Հենց առաջին օրը մեղ հեռ գրե-
թախություն պատահեց: 6 մարդ ներքև գլորվեցին: Տղեր-
քը խիտ փառ կրեցին, սակայն չհուսահատվեց մեր գու-
մարտակը: Պատրաստել էինք 48 չափախ: Մեծ եք մեր
թափը: մենք օկսեցինք բարձրացնել աշխատանքի արտա-
դրողականությունը և պատրաստեցինք մինչև 120 չափա
օրվա մեջ: Աղջիկները հարվածային աշխատանքի սթենակ
էին հանդիսանում: Առաջնության անձրև յեկավ, բայց վոչ
վաք չեք ցանկանում հեռանալ: Յերըր վերջին հեծանները
պետք էր բետոնել, մենք գիշերը բետոնը կրեցինք տոկառ-
նեքով, գույլերով, միայն թե շուտ վերջացնեցինք: Հոկ-
տեմբերի 5-ին, յերը լույսը հանգավ, քանկություններ չգնա-
ցին: Գումարտակը ցույց տվեց, թե ինչպես պետք է պոյ-
թաքել տեմպերի համար»:

Կոմյունիստականները իր աշխատանքում կուսակցության ղե-
կավարությանը վճռական հակահարված են տվել և ապիս և հա-
կահեղափոխական տրոցկիզմին, աջ և «ձախ» ոպորտունիստնե-
րին, միշտ դանկելով լենինյան գլխավոր դժի կենսագործման հա-
մար պայքարող մարտիկներին առաջին շարքերում:

Կոմյունիստականները ի՞նչպես են պայքարում սոցիա-
լիստական շինարարության փակառնություն:

ԿՈՄՅՈՒՆԻՍՏԻՆԻՍՏԻՆԵՆ ԶԵՐԿՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՄՐԱՅՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՊԱՅՔԱՐՈՒՄ

Կոմյունիստականները խոշոր աշխատանք են տանում ամբողջ-
նախ համար յերկրի պաշտպանության կուսակցությունը: Կոմյունիստական-
ությունը ակտիվորեն մասնակցում է ՊԱՋԼ-Ավիաբերի աշխատան-
քին, կազմակերպում է ռազմական խմբակներ, ռազմական տը-

չափներ: Յուրաքանչյուր կոմյունիստական բջիջում կա հատուկ
գլխավորական կազմակերպիչ: ՀՄԼԿԵՄ Կարմիր նավատորմի և
ոդային տորմի ղեկավարներն են: Նա շարունակ ոգնում են ծովային տոր-
մի ղեկավարներին, լրացնելով նրանց շարքերը լավագույն
կոմյունիստական-հարվածայիններով:

Փոքր աշխատանք չեն տանում կոմյունիստականները նաև Կար-
միր բանակում: Կարմիր բանակի կոմյունիստական բջիջները հա-
ղթանում են կուսակցական կազմակերպությունների անմիջական
ոգնականները:

Բանակային կոմյունիստական գլխավոր խնդիրն է՝ ոգնել
ԲԿԿԻ հրամարմին, քաղաքամիներին և կուսակցականներին-
թյուններին, ամրապնդել պրոլետարական դիկտատուրայի այդ
ղեկերը: Կարմիր բանակի մարտունակությունը:

Կոմյունիստական բանակում տարվող աշխատանքի ուշա-
դրության կենտրոնում են մարտական պատրաստություն հարցնե-
րը: Բանակային կոմյունիստական կարեւորագույն խնդիրներն
են՝ սոցիալականությունը ու հարվածայինությունը, մարտական ու
քաղաքական պատրաստություն մեջ, ռազմական տեխնիկայի տե-
րապետման ու խնամելու մեջ, գլխավորական կարգապահության մեջ
որինակելիությունը, զորամասի ու ստորաբաժանումների բարձր
քաղաքական-բարոյական կայունությունը համար պայքարը, մար-
տիկներին վրա կուլակային աղակցությունը և ոպորտունիստական
տառանումների ամեն տեսակ փորձերին հակահարված տալը:

Կոմյունիստական IX համագումարը (1931 թ. հունվարին)
կոչ արեց միությունը բոլոր անդամներին է՛լ ավելի ուժեղացնել
մասնակցությունը սոցիալիստական շինարարությանը ու յերկրի
պաշտպանության ամրացմանը և շարունակել անհաշտ պայքարը
բոլոր տեսակի ոպորտունիզմի դեմ ՀամԿ(Բ)Կ փորձված դեկադա-
րությունը:

Վորո՞նք են բանակային կոմյունիստական խնդիրները:

ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ՄԱՍՍԱՆԵՐԸ. ԽՆՁՈՒՄՆ Ե ՄԵՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՈՒԺԸ

Մեր կուսակցության ուժն անբաժանելի կապն է մասսաների
հետ: Առանց այդ կապի կուսակցությունը չեք կարող ղեկավարել
մասսաներին, չեք կարող ոգովել մասսաների անահման վստա-
հությունը, չեք կարող ունենալ խոշորագույն նվաճումները,
վոր նա ձեռք բերեց սոցիալիզմի շինարարության մեջ:

Նեպի կուսակցությունն ունեցած աշխատավոր մասսաների
վստահությունը ամենից առաջ արդյունք է այն բանի, վոր մա-
սաները իրենց սեփական փորձով կուսակցության հեղափոխական
գործունեության բազմաթիվ տարիների ընթացքում համոզվեցին
նրանում, վոր մեր կուսակցությունը մինչև վերջ նվիրված է

բանախոսը դատակարգի դործին և հանդիսանում է բանվորների ու բոլոր աշխատավորների միակ հետևողական ու հմուտ ղեկավարը նոր կյանքի համար նրանց պայքարում:

Յեւ հենց մասոսները այդ վստահութիւնն և հիմք հանդիսանում այն ղեկավար ղերի, վորը պատկանում է կուսակցութեանը պրոլետարական պետութեան մէջ և սոցիալիստական շինարարութեան մէջ: Յուրաքանչիւր բանվոր, յուրաքանչիւր գյուղացի կոլտնտեսական, չքավոր ու միջակ գիտէ, վոր մեր կուսակցութեանը նրանց հարողստ կուսակցութեանն է, նրանց ղեկավարն ու առաջնորդն է:

Թե մասոսներն ինչպէս են վերաբերում կուսակցութեանը, այդ ցույց է տալիս հին հանքափորի նամակը, վորտեղ ասված է՝

«Դո՛մբասի հանքերում յես անց եմ կացրել ամբողջ իմ կյանքը: Յես այժմ 87 տարեկան եմ, վորից 43 տարի աշխատել եմ յերկրի խորքում իմ մութնոյ: Յես աշխատեմ եմ յեղի 1905 և 1917 թիւերի հեղափոխութեաններին: Քաղցից մեռնելով, յես մասնակցութեան ունեցա մեր Դոմբասի պաշտպանութեանը սպիտակ բանդիւններից և հանքահորերը ջրով լցնելուց: Վոչ մի օր յես չեմ հեռացել հանքահորերից և չեմ հեռանա մինչև իմ մահը:

«Յես ծեր եմ, յես կիսադրացեա եմ, բայց հաստատ գիտեմ, վոր միայն մեր կոմունիստական կուսակցութեանն ազատազրեց աշխատավորներին, վոր պրոլետարիատն ունի և կունենա միայն իր միակ կուսակցութեանը:

«Յես ծեր եմ, մի վատքս գերեզմանումն է, իմ կյանքի վերջին օրերը յես ամբողջովին ուզում եմ տալ կուսակցութեանը, սոցիալիզմի համար նրա պայքարին: Հանքահորի բըջիջն արդեն ընդունել է ինձ ՈՒ Կ(բ)Կ թեկնածու: Ամենամեծ պատիւն ինձ համար իմ ամբողջ կյանքում յեղավ ու մի Կ(բ)Կ թեկնածուական քարտը:

«Դոմբասը դեռ չի ծածկել ճեղքվածքը: Իմ վերջին ուժերը, ամբողջ իմ կյանքի փորձը յես պարտավորվում եմ տալ յերիտաճարգութեանը, ամբողջ ուժերով ոգնելու Դոմբասին: Ս. ԻՎԱՆՆԻԿՈՎ:»

Կուսակցութեան և բանվոր դատակարգի ու աշխատավորների միջև կապն իրականացվում է մի շարք կազմակերպութեանների միջոցով. ինչպէս որինակ՝ խորհուրդների, արհմիութեանների, կոոպերացիայի միջոցով և այլն:

Այդ կազմակերպութեանների ղեկավարութեանը կուսակցութեանն իրականացնում է կուսակցականների միջոցով, վորոնք մտնում են այդ կազմակերպութեանների մէջ և կազմում են կոմունիստական ֆրակցիաներ: Այդ ֆրակցիաները հանդիսանում են կուսակցութեան և համապատասխան կուսակցական կազմակերպութեան մի մասը: Ֆրակցիաները իրենցից չեն ներկայացնում

վորպէս ինքնուրույն, անկախ կազմակերպութեաններ. նրանք ամբողջութեամբ յենթարկվում են ընդհանուր կուսակցութեանը — համադատասխան կուսակցական կոմիտեին:

Մեր կուսակցութեանը բանվոր դատակարգի առաջավոր մասն է (ավանդադէն է), վորը համախմբում է այդ դատակարգի ու միացած աշխատավորների լավագույն ներկայացուցիչներին:

Կուսակցութեանն ի՞նչպէս է իրականացնում կապը մասսաների հետ:

ՈՎ ԿԱՐՈՂ Ե ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՍ ԼԻՆԵԼ

Ամեն մեկը չի կարող կուսակցութեան անգամ լինել: Կուսակցութեան կանոնադրերը (նրա աշխատանքի կանոնադրութեանը) սահմանել և ընդունելութեան հետեյալ կարգը: Նախքան կուսակցութեան անգամ լինելը, պետք է թեկնածուական ստաժ անցնել՝ յեց ամիս — բանվորների և բանվորներից ու գյուղացի-կոլտնտեսականներից վարմիր բանակախններին համար, մի տարի — գյուղացիների ու տնայնագործների համար, յերկու տարի — մշտններին համար:

Կուսակցութեան նոր անդամներ են ընդունվում թեկնածուների թվից, վորոնք անցել են քաղաքական գրագիտութեան դպրոցը և սահմանված թեկնածուական ստաժը:

Մեր կուսակցութեանը, բանվոր դատակարգի կուսակցութեան լինելով, իր շարքերն են ներգրավում լավագույն բանվորներին: Իացի դրանից, կուսակցութեանը ձգտում է իր շարքերը ներգրավել լավագույն կոլտնտեսականներին վորպէս սոցիալիզմի ախտիվ կառուցողներ գյուղում:

Կուսակցութեան մէջ ընդունելութեան սահմանափակումը բացառվում է այն բարձր պահանջներով, վորոնք առաջադրվում են բայց չեն իրեն — ՀամԿ(բ)Կ անդամին:

Ով կարող է բայց չեն լինել կուսակցութեան անդամ լինել: Կուսակցութեան անդամ ընդունելու ինչ կարգ կա:

ԻՆՉՊԻՍԻՆ ՊԵՏԻ Ե ԼԻՆԻ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԸ

Կոմունիստը ինչ աշխատանքում էլ ուզում է լինի պետք է դեպի իրեն պարտքն ու դեպի իր ընկերը կոմունիստական վերաբերմունքի օրինակ ցույց տա: Արտագրութեան մէջ կոմունիստը պարտավոր է բարձր արտագրողական աշխատանքի օրինակ ցույց տա, սոցիալիստական մրցակցութեան և հարվածախութեանն առաջավորը լինի: Կոմունիստը պարտավոր է պայքարել արգֆինուսի համար, մոբիլիզացիայի յենթարկելով այդ խնդիրների պիւնը համար, մոբիլիզացիայի յենթարկելով յենթարկելով, գործարանում: շարքը իր անկուսակցական ընկերներին ցելում, գործարանում: Կոմունիստը գյուղում պետք է լինի խորհանտեսութեանների ու

կոլտնասութիւնները ակտիվ կառուցողը, լինի մարտիկը նրանց կազմակերպչական-տնտեսական ամբացման համար:

Կոմունիստը բացատրում է անկուսակցականներին կուսակցութեան և խորհրդային իշխանութեան քաղաքականութիւնը, բարձրացնում է մասսաների քաղաքական և կուլտուրական մակարդակը, ներգրծում է նրանց սոցիալիստական մրցակցութեան և հարվածաշունթի մեջ, հասարակական կազմակերպութիւններին մեջ:

Կոմունիստը պետք է ամեն կերպ զարգացնի անկուսակցականներին մեջ ակտիվութիւն, ինքնագործունէութիւն և ինքնաքննադատութիւն: Կոմունիստը անընդհատ պետք է զարգանա քաղաքականապես, բարձրացնի իր մարքս-լենինյան պատրաստութեան մակարդակը: Կոմունիստը պետք է միշտ և ամեն տեղ պահպանի հաստատուն դասակարգային դոկտրինան, վճռական հակադրված տարով դասակարգային թշնամու և աջակիցներ—ոտչուր-տունիստների ամեն տեսակ վտանգութիւններին:

Կարմիր բանակի կոմունիստը պետք է որինակ լինի կարգապահութեան, վորովհետեւ ով խախտում է կարգապահութիւնը բռնակում, նա ոգնում է մեր թշնամիներին: Կոմունիստը պետք է կատարելապես տիրապետի մարտական տեխնիկային, լինի որինակ լի հրաձիգ, զերադանց իմանա իր զենքը, պահի այդ զենքը որինակ իր գրութեան մեջ:

Կոմունիստը յերթում, պարապմունքների ժամանակ, մարտում—ամեն տեղ պետք է ցույց տա զենքի իր պարտականութիւնները ԲԳԿԻ մարտիկի հեղափոխական գիտակցական վերաբերմունքի որինակ: Կոմունիստը ակտիվ մասնակցում է սոցիալիստական մրցակցութեանն ու հարվածաշունթիստներ, բացատրում է անկուսակցական կարմիր բանակայիններին կուսակցութեան ու խորհրդային իշխանութեան քաղաքականութիւնը, մորելիզացիայի յե յենթարկում նրանց կուսակցութեան գլխավոր գծի, յերկրի պաշտպանութեան և զորամասի ու ստորաբաժանումների մարտունակութեան ամբացման խնդիրների շուրջը: Կոմունիստը առաջինը պետք է զաբաղաստականութեան որինակ ցույց տա, առանց խնայելու իր կյանքը, պաշտպանել սոցիալիստական հեղափոխութեան դրոշմը:

Մեծ ու պատասխանատու յեն կոմունիստի խնդիրները, վորովհետեւ մեծ ու պատասխանատու յեն այն խնդիրները, վորոնք ծառայած են կուսակցութեան և յերկրի առաջ:

Վորոնք են կոմունիստի պարտականութիւնները Կարմիր բանակում:

ԽՏԱՅՐԵՔ ԼԵՆԻՆԻ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՇԱՐԻՔԵՐԸ

Կարմիր բանակի բոլոր լավադույն մարտիկներին—գիտակից կարմիր բանակայիններին—բանվորներին հարվածաշունթներին, առաջավոր կոլտնտեսականներին կուսակցութիւնն ընդունում է իր շարքերը:

«ՀամԿ(Բ)»-ի անդամներ պետք է լինեն,—ասում է Կուսակցութեան Կենտրոնական Կոմիտեի վորոշումը,—բանվոր դասակարգի իսկական առաջավոր տարրերը, վորոնք ընդունակ են լինելու բանվորական մասսաների սոցիալիստական շինարարութեան զգալիութիւնները գործնական հաղթահարման նկատմամբ, մանր-բուրժուական իդեոլոգիական յերերումներին հակահարված տալու, բանվորների ու աշխատավորների ամբողջ մասսայի մեջ զենքի կուսակցութիւնը վստահութիւնը ամեն կերպ բարձրացնելու նկատմամբ»:

Լենինի կուսակցութեան մեջ պետք է անցնեն առաջավոր բանվորներն ու կոլտնտեսականները, Կարմիր բանակի լավադույն մարտիկները:

Լենինի կուսակցութեան մեջ պետք է մտնեն նրանք, ովքեր յանկանում են ակտիվորեն կառուցել սոցիալիստական հասարակութիւն, ովքեր ցանկանում են լինել սոցիալիզմի առաջավոր մարտիկներ, ովքեր դուրս են յեկել բանվոր դասակարգի շարքերից կամ կոլտնտեսականներ են և պատվով կատարում են իրենց պարտականութիւնները Կարմիր բանակի մարտական շարքերում:

Կուսակցութեան թեկնածուներ ընդունելու և թեկնածուներից կուսակցութեան անդամ ընդունելու համար սահմանվում են յերեք կատեգորիա՝ 1) բանվորներ և բանվորներից ու դյուղացիներէրից կարմիր բանակայիններ, 2) դյուղացիներ (բացի կարմիր բանակայիններից) և տնայնագործներ, վորոնք ուրիշ աշխատանք չեն շահագործում և 3) մյուսները (ծառայողներ և այլն): Առաջին կատեգորիան բաժանվում է յերկու խմբի. առաջին խմբի մեջ մտնում են արդյունաբերական բանվորները, վորոնք շարունակ Ֆրիլքական աշխատանքով են զբաղված. յերկրորդ խմբի մեջ մտնում են վոշ արդյունաբերական բանվորները, բանվորներից ու դյուղացիներից կարմիր բանակայինները և բաւարակները:

Առաջին կատեգորիայի առաջին խմբի անձինք կուսակցութեան մեջ ընդունվելու համար ներկայացնում են՝ կուսակցութեան մի տարվա կուսաստաժով յերկու անգամների յերաշխաւորութիւն, առաջին կատեգորիայի յերկրորդ խմբի անձինք— կուսակցութեան յերկու տարվա կուսաստաժով յերկու անգամների յերաշխաւորութիւն: Յերրորդ կատեգորիայի անձինք ներկայացնում են՝ կուսակցութեան յերկու տարվա կուսաստաժով անդամների յերեք յերաշխաւորութիւն: Յերրորդ կատեգորիայի անձինք ներկայացնում են կուսակցութեան ճինգ տարվա կուսաստաժով անդամների հինգ յերաշխաւորութիւն. ընդվորում այս կատեգորիայի համար յերաշխաւորների թվում պետք է լինեն ծայրահեղ դեպքում արտադրութեան մի քանի բանվորներ (դյուղում—չբանվորներ, կոլտնտեսականներ և դյուղատնտեսական բանվորներ):

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան

ML0050024

